

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

НАЦІОНАЛЬНИЙ АВІАЦІЙНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Факультет міжнародних відносин

Кафедра журналістики

ДОПУСТИТИ ДО ЗАХИСТУ

Завідувач кафедри

Васильченко В'ячеслав Миколайович

«___» _____ 2022 р.

ДИПЛОМНА РОБОТА

ЗДОБУВАЧА ВИЩОЇ ОСВІТИ ОСВІТНЬОГО СТУПЕНЯ БАКАЛАВРА

СТВОРЕННЯ ФОТОРЕПОРТАЖУ «БІБЛІОТЕКА НАУ ЯК ПРОСТІР
ОРГАНІЗОВАНОГО СТУДЕНТСЬКОГО ДОЗВІЛЛЯ»

Виконавець: Якуніна Поліна Сергіївна _____

Керівник: канд. філол. наук, доц.

Кравченко Євдокія Григорівна _____

Нормоконтролер: канд. пед. наук, доц.

Остапчук Світлана Сергіївна _____

Київ-2022

ЗМІСТ

ВСТУП.....	3
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ФОТОЖУРНАЛІСТИКИ	
1.1.3 історії формування та розвитку фотожурналістики.....	5
1.2. Жанри фотожурналістики.....	10
1.3. Види та особливості жанру сучасного фоторепортажу.....	17
Висновки до розділу 1	30
РОЗДІЛ 2. СПЕЦИФІКА СТВОРЕННЯ ФОТОРЕПОРТАЖУ «БІБЛІОТЕКА НАУ ЯК ПРОСТІР ОРГАНІЗОВАНОГО СТУДЕНТСЬКОГО ДОЗВІЛЛЯ»	
2.1. Загальна характеристика бібліотеки як підрозділу НАУ.....	30
2.2. Характеристика технічних особливостей фоторепортажної зйомки бібліотеки НАУ.....	36
2.3. Створення концепції фоторепортажу бібліотеки НАУ.....	40
Висновки до розділу 2	51
ВИСНОВКИ.....	54
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	57
ДОДАТКИ.....	62

ВСТУП

Актуальність дослідження. Фотожурналістика – це особливий вид журналістики, в якому використовують фотографію як інструмент для насиченості інформації. Наразі все більше популярною стає фотожурналістика, адже саме візуалізація явища, події сьогодні важлива для споживача. Через фотографію журналісти «наповнюють» будь-яку інформацію з метою привертання уваги читача. Фоторепортаж вважають одним із головних жанрів у фотожурналістиці ХХ століття. Поява жанру фоторепортажу зумовлена потребою інформування і відображення подій. Важливо донести читачу інформацію у багато-кадровому послідовному фіксуванні. Це одна з визначальних рис фоторепортажу, яка дозволяє представити широку картинку про об'єкт зйомки. Останнім часом фоторепортаж як жанр трансформується – почав передавати неймовірне психологічне навантаження, а в момент його створення фоторепортери намагаються відтворити і передати не тільки подію або процес, а й почуття «головного героя» та його настроїв.

Мета дослідження полягає у створенні фоторепортажу «Бібліотека НАУ як простір організованого студентського дозвілля».

Реалізація поставленої мети передбачає виконання таких **завдань**:

1. Визначити функції і основні поняття зображувальної журналістики.
2. Проаналізувати види та особливості фоторепортажу.
3. Розробити концепцію створення фоторепортажу про діяльність бібліотеки НАУ як центр студентського дозвілля.
4. Охарактеризувати обрану технологію фоторепортажної зйомки.

Об'єктом дослідження є процеси зображувальної журналістики.

Предмет дослідження є створення фоторепортажу «Бібліотека НАУ як простір організованого студентського дозвілля».

Методи дослідження. Методологічною основою проведеного дослідження стали загальні методи наукового пізнання. Під час роботи використовувалися загальнонаукові методи системного аналізу, формалізації та узагальнення даних, метод порівняння наукових матеріалів, дедукції, індукції, компіляції. Частково-наукові – журналістські методи: контент – аналіз, контент – моніторинг та елементи соціологічного методу.

Наукова новизна полягає в тому, що здійснено спробу аналізу сучасного стану зображальної журналістики в Україні, узагальнено характеристики фоторепортажу як засобу візуальної комунікації. Висвітлено особливості трансформації фоторепортажу як жанру в сучасних медіа.

Практичне значення одержаних результатів полягає в тому, що матеріали і результати дипломної роботи можуть бути корисними у викладанні журналістських дисциплін, слугуватимуть і в культурно-просвітницькій діяльності, зокрема будуть представлені в фотогалереї НАУ.

Структура й обсяг дипломної роботи. Дипломна робота складається зі вступу, 2 розділів (6 підрозділів), висновків до розділів, загальних висновків, списку використаних джерел (33). Загальний обсяг роботи становить 74 сторінки, основний зміст викладено 54 на сторінках.

РОЗДІЛ.1 ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ФОТОЖУРНАЛІСТИКИ

1.1. З історії формування та розвитку фотожурналістики

Останнім часом сила зображення має велику перевагу над силою слова. Для більшості засобів масової інформації необхідність присутності візуалізації людської діяльності є основним чинником комунікації. Використання візуальних факторів в ЗМІ сформувало феномен зображальної журналістики. Особливістю зображальної журналістики є можливість використовувати вербалізацію на візуальне сприйняття аудиторії. Зображальну журналістику представлено у різних журналістських галузях: в періодичних виданнях, у друкованій пресі, в оформленні продукції конкретних компаній, рекламних банерів. Зображальній журналістиці властиві дві основні функції – репрезентативна та виражальна. Перша допомагає виконувати наочну функцію, що допомагає відображувати дійсність. Друга – слугує створенню зображення, як комунікативного засобу [1. с. 2-4].

Згодом зображувальна журналістика розвинулася в новому напрямку під назвою «фотожурналістика». Фотожурналістика – це особлива форма журналістики, яка використовує фотографію в якості основного інструмента для передачі інформації. Фотожурналістика має відносно грубуватий стиль або досить індивідуальний підхід до створення фотографій. Будь-якій людині потрібно усвідомлювати, що відбувається не тільки навколо неї, а й в більш масштабному просторі. Саме фотографія може зробити кожного з нас учасниками подій, які відбуваються у світі, створивши штучний «ефект присутності». Вона дає заочне уявлення про конкретні події в нашому житті, про окремі епізоди, наукові відкриття, техногенні лиха, стихійні лиха, наукові відкриття. Для того, щоб зрозуміти яке місце в сучасному світі займає

фотографія, потрібно зрозуміти закономірність появи фотожурналістики [2. с. 23].

Необхідно зазначити те, що час становлення фотожурналістики не співпадає з часом появи фотографії. Поява якісної фотографії пов'язана з розвитком професійної техніки та з розвитком поліграфічного бізнесу, адже розвиток поліграфії став чудовою нагодою для друку фотографій. Без цієї технічної та матеріальної передумови існування фотожурналістики було б неможливе. Поява фотографії неодмінно пов'язана з тим, що читачі завжди мали потребу в чіткому віддзеркаленню фактів, в достовірних свідченнях. Глядачі здатні бачити в режимі фіксації об'єкта на знімку, інформацію більш конструктивною та цікавою, аніж сухий текст, без натяку на візуалізації [3. с. 10].

Отже, головними передумовами для виникнення фотожурналістики були :

перша— громадське бажання цілковитого віддзеркалення різних історичних подій, політичних, соціальних, історичних процесів. Фотожурналістика змогла задовольнити потреби соціуму, який хотів збільшити швидкість сприйняття інформації через її зображення.

друга— розширення технічних можливостей, розвиток засобів масової комунікації. Усі ці компоненти знаходяться в абсолютному взаємозв'язку між собою. Їх розвиток і визначила поява фотожурналістики.

Основою розвитку фотографії послугувало відкриття грецького вченого Аристотеля. В IV столітті до н.е. він спостеріг цікаве явище, що коли світло, яке проходить через отвір у вікні, зображує на стіні той краєвид, який було видно за вікном. Хоча зображення виходить дуже нечітким, але відповідає загальній картинці без спотворень.

У кінці X століття н.е. перші згадки про camera obscura (з латин. «темна кімната») почали з'являтися в дисертаціях арабських та індійських науковців. Камера мала банальну конструкцію – це був маленький ящик з невеличкою щілиною. Вже з часом камеру почали робити зі вбираючою лінзою, а передні стінки робили з двох частин, щоб мати можливість краще сфокусувати

картинку. Згодом, камера почала зображувати картини яскравими та світлими, тому її назвали camera lucina (з латин. «світла кімната»). Немало зробило для світу відкриття англійця Уільяма Генрі Талбота. Свої знімки він просочував солями срібла. Таким чином, отримувал негативні фотографії, які друкував в збільшеному форматі.

Датою винаходу фотографії можна вважати 1839 рік. Саме в цьому році відомий французький фізик довів на засіданні Паризької академії наук явище дагеротипії – принцип отримання зображення в камері. Він познайомив членів засідання із принципами утворення фотографічного процесу. Згодом, це стане надбанням всього людства.

В Україні майже відсутнє задокументоване дослідження фотографії. Особливо у вітчизняній історії і науці. Про історію фотографії в своїх роботах згадували О. Введенський, Т. Горлова, О. Трачук, В. Янковий. Фотографія в Україну прийшла влітку в 1839 році до шляхетного міста Львів. Професор Львівського університету Йозеф Беррес постійно експериментував з дослідями. Одним із таких дослідів був друк відбитків за допомогою дагеротипа. У квітні про свій винахід він опублікував статтю у «Віденській газеті». В липні 1840 року видав на цю тему окрему брошуру [30. с. 34].

Згодом, у Києві та Одесі почала активно набувати популярності робота фотографом. Перші відкривачі цього заняття з'явилися в першій половині 1840-го року. У Харкові – пізніше, в 1851 році. Саме у Харкові 15 листопада 1858 р. відкрилась перша фотостудія. Її засновником був Сергій Васильович Досекін. За весь цей час, у Харкові зуміло відкритись понад 30 нових фотостудій. Тому, найбільшого процвітання фотографія набула в XIX столітті. На той час у Харкові почали активно працювати дослідники жанру фотографії такі як: М. С. Іваницький, М. І. Овчинніков, А. І. Скасці [3. с. 12-17].

У 90-х. роках активно почали відкриватися фотографічні товариства. Наприклад, товариство фотографії засноване в Києві під назвою «Дагер». Учасники цього товариства активно працювали над створенням художньої та пейзажної фотографії. Щотижня проводилися дослідження фототехніки та

фотооптики. Разом з товариствами, почали своє існування й фотографічні центри (відділення). Перші такі центри було засновано у великих містах, наприклад: у Миколаєві (1869р.), Києві та Одесі (1871р.), Баку, Іркутську, Казані (1879р.). Метою таких центрів було сприяння розвитку жанру фотографії, удосконалення фоточутливої техніки за допомогою постійних досліджень, відбувалася організація публічних виставок, конференцій, публічних заходів, розвиток фотомеханічного друкування. Стрімкий розвиток фотографічної справи позначився великою кількістю досліджень та винаходів, відкриттів у галузі фототехніки та фотоматеріалів.

Багато нового в науку привніс В.С. Кульженко, який вперше застосував дзеркальне скло. Саме він вперше запропонував замінити фототипію на фотоцинкографію. Згодом, зображення переводилося вже не просто на скло, а на цинкову пластину. Далі – отримувалось готове кліше.

У 1895 році при роботі відділень були відкриті курси з фотографії. Вони тривали 3 місяці. Організатори курсів були вражені тим, скільки слухачів кортіло потрапити до них на навчання. Щодня проводились практичні заняття з бажаними, на яких щоразу лунала наукова теорія, пояснення правильного порядку створення фотографій, вивчення хімічних процесів, розглядали загальні поняття про хімічні сполуки, процес прояву фотографії. На курсах завжди збирались найосвіченіші професори, викладачі, історики, дослідники з усієї України, які зосереджували свої сили для того, щоб продемонструвати свої відкриття іншим. Такими викладачами були П. І. Волчанський, Б. О. Готліб, Ю.Ф. Клименко.

У 1895-1897 роках подібні курси відкрились у Львові. Відомо, що перший фотожурнал був виданий також у Львові в 1895 році.

До 1914 року в Києві вже налічувалось близько 15 комерційних фотографів. Також, предмет створення фотографії поступово почали вводити у вищих навчальних закладах, наприклад на факультеті театрального інституту ім. Карпенка-Карого. На сьогодні, в Україні діє створена «Національна спілка фотохудожників» [4. с. 47-49].

Отже, Одеса, Львів, Київ, Миколаїв – стали одними із провідних міст становлення фото-культури та її розвитку. Україна постійно вдосконалювала свої досягнення, займалась щоразу новим процесом освоєння фотовинаходів, інтенсивно розвивала майстерність фотосправи та створила цілі підрозділи із бажаючих опанувати це мистецтво.

Не варто забувати про тих, хто постійно сприяв популяризації фотографії, відчайдушно розвивав фотографічну справу, шукав нові можливості відкриттів та досліджень, розгортав широку виставкову діяльність, займався фотоосвітою, робив перші кроки у фототоргівлі. Саме плідна праця професіоналів своєї справи допомогла зробити низку відкриттів, які відіграли важливу роль у становленні свідомості більшості людей, поширенню потрібної інформації і необхідних знань, зміни світогляду та світосприйняття. Фотожурналістика завжди мала особистий етичний кодекс, були зібрані всі етичні принципи, зазначалось: фоторепортер повинен розуміти та відокремлювати приватне життя людини від публічного, уникати ситуацій, пов'язаних з насиллям та смертю, заборонялось розповсюджувати інформації без надання достовірних фактів [29. с. 78-80].

Справжній фоторепортер повинен надавати інформацію точну та об'єктивно-якісну, уникати конфліктних ситуацій та маніпуляцій щодо отримання потрібної інформації. Фоторепортер завжди повинен залишатись на нейтральній стороні будь-якої події, щоб завжди мати незалежну думку для об'єктивної оцінки. Лише достовірність та об'єктивність фотожурналіста прийнято вважати двома визначними характеристиками добропорядного фахівця в своїй діяльності, адже професійна мораль повинна стримувати фоторепортера від суб'єктивних суджень. Неупередженість фотожурналіста – це частина професійної доброчесності.

1.2. Жанри фотожурналістики

До інформаційних жанрів журналістики відносять фоторепортаж, фотокореспонденцію, фотовиставку. До аналітичного жанру відносять фотокореспонденцію й фотофейлетон. У мистецтві та журналістиці відтворено багато подібного, зокрема в таких жанрах, як зарисовка та портрет. Художнє мистецтво та наука фотожурналістики закономірно залежать один від одного. Саме початок розвитку фотографії підштовхнуло до створення нової течії – фотореалізму. На Закарпатті створювали закарпатську пресу в 1919-1944 роках, де активно поширювали різноманітні жанри фотожурналістики, зокрема фотопейзаж, фотопортрет, фотоетюд. Популярність набували закарпатські журнали «Пластун» та «Юношество», на сторінках яких щотижнево публікували зображення сільської місцевості. Згодом, це дістало назву фотопейзаж [28 . с. 25-27].

Зрозуміло, що фотохудожник відрізняється від фотожурналіста, адже мета першого – демонстрація зображення через художню призму, мета фотожурналіста – задокументувати інформація через фотографію. Фотохудожники зазвичай працюють над портретами, пейзажами, натюрмортами та іншими жанрами мистецтва. Фотожурналіст більше прив'язаний до певних норм, які зосереджені на тому, щоб передати читачу візуальну інформацію. Жанр можливо визначити по подібності з деякими ознаками, після – кваліфікувати їх за видами [5. с. 21-24].

У фотожурналістиці можна виокремити лише два головних жанри-інформаційні та публіцистичні. Інформаційному жанрі притаманно показувати факт події. Це відноситься до публікацій у газеті чи журналі, там читачам не кортить бачити старий та непотрібний матеріал. Важливо відтворювати прості, буденні життєві ситуації. Саме інформаційному жанрі притаманна констатація фактів, оперативність і миттєвість реагування на подію [27. с. 47-49].

Публіцистичному жанру притаманно відобразити відразу декілька фактів більш ширше, ніж просто звіт про подію. Цей жанр слугує чудовим засобом розкриття ситуації з усіх її сторін. У такому випадку фотожурналісту не

потрібно загострювати свою увагу на чомусь одному, а варто намагатися розкрити реальність відразу з декількох сторін. Публіцистичний жанр носить в собі інтерпретуючий характер та зміст. Для цього жанру особливо властиве широке охоплення реальності, багатогранність ситуації та її масштабність на вустах. До речі, за нашими спостереженнями, дуже рідко можна побачити чистий вид жанру, загалом вони змішані між собою. Ми хочемо розглянути одні із основних провідних жанрів у фотожурналістиці :

Фотозамітка. Цей жанр вперше був пов'язаний з фотожурналістикою. Перші знімки з'явилися на сторінках газет. Фотозамітка на той час чудово доповнювала рубрики в газетах та журналах вдалими ілюстраціями до публікацій. За допомогою зображення певному об'єкту добавляли особливого забарвлення та контрасту. Фотозамітка повинна відігравати таку саму роль, як і основна інформація, тобто фотографія і текст має бути рівнозначними і нести в собі однаку кількість інформування. Своє формування фотозамітка почала в 20-х роках минулого століття. У перші роки свого існування вона була дуже актуальним інструментом демонстрації документальності та надавала читачам вплив на сприймання інформації правильно. Саме тоді почали з'являтися перші фоторепортери, які ще не мали досвіду майстерності фотографії. Тому, професійних навичок вони здобували щоденною, невпинною роботою над помилками та постійним вивченням потреб друкованої преси. Важливо було правильно «піймати» ракурсну сітку, адже завелике захоплення предметів через об'єктив нагадувало «штучність» у відображенні людей.

Фоторепортери постійно вдавались до спроб репортажної зйомки, але в більшості випадків вона виглядала неприродно та заплановано. Репортажна зйомка – це чудова можливість для розвитку себе в жанрі фотозамітки.

Головне – творчо підходити до кожної справи та шукати безліч потаємних можливостей передати подію через камеру [26. с. 32].

У ЗМІ фотозамітку нерідко називають «фотофактом». І цей факт фотожурналіст повинен фіксувати особливо точно. Тому, фотозамітка повинна

представляти собою публікацію факту. Недарма кажуть, що фотозамітка відповідає всього на чотири запитання: що? де? коли? як ?

Отже, фотозамітка – це жанр оперативної інформації про події сучасності. Частіше за все використовується в друкованій пресі, як показ суспільного життя. Також, фотозамітка може нести негативний характер і таким чином, досить часто отримує назву «фотозвинувачення». Ніякого аналізу, широти впливу на читача – замітка не потребує. Лише виважені факти [б. с. 14-18].

Періодична преса віддає перевагу лише тій замітці, яка пов'язана з нагальними проблемами сучасного життя, яка стосується певного кола людей. Наприклад, це може бути відображення реалій життя, політична активність, об'єднання з вирішення питань щодо екології, низка питань щодо господарської діяльності. Тобто, це може бути будь-яка тема, яка стосується конкретного часу. Читачі обов'язково віддадуть перевагу фотозамітці з характерним відображенням дійсності, з її об'єктивною реальністю.

Фотозамальовка. У дореволюційний час багато митців прагнули до свободи вираження у фотографії. Найбільшої популярності тоді здобула соціальна фотографія, майстри своєї справи постійно старались показати життя таким, яким воно є насправді в режимі звичайного, буденного життя. Вони постійно брали з собою спеціальну техніку та були рішуче налаштовані фотографувати життя з усіма його барвами. Митці не прагнули відтворити та задокументувати реальність, вони прагнули передати настрої фотографії. Це була головна творча установка кожного з них.

Активно почали використовуватися об'єктиви, які пом'якшували зображення, роблячи його більш розпливчастим. Після довоєнного часу фотозамальовка почала свій активний розвиток, постійно були нові передумови для становлення цього жанру. Фоторепортери почали розуміти та пізнавати вивчення фотомайстерності, тому фотозамальовки все частіше почали друкувати на сторінках періодичних видань. Улюбленою темою для фотозамальовки було зображення рутинного життя селян, мандрівників, «босяків» та різного прошарку населення. Післявоєнний час змусив

фоторепортерів стати односторонніми та тематичними. Вони були змушені показувати «штучний» образ життя народу.

Фотожурналіст завжди прагне викликати в читача «ефект присутності», тому залюбки використовує мову образів. Але фотозамальовка завжди відрізнялась своєю лаконічністю та стислістю [7. с. 17-22].

Своїми фотозамальовками прославився Ю.Зростання. Він публікував соціальні фотографії, робив постійні фотонариси, освітлював проблеми різних прошарків суспільства. Існування кримінальних груп, асоціальних прошарків населення, насилля, тероризму побуджували його створювати актуальні фотозамальовки того часу. Проте, більшість фотозамальовок було присвячено вищому прошарку населення.

Фотокореспонденція. Фотокореспонденція в журналістиці відкрила себе відносно недавно. Її часто порівнюють з фоторепортажем, проте вона зовсім не дублює послідовний розвиток подій, а вже занотовує справу між парною низкою фактів. Найкраще фотокореспонденція використовувалася в радянський період. Офіційні установи друкованої преси змушували мати об'єктивний характер подачі інформації. Вони були переконані, що саме фотографія має гарний ричав впливу на читачів. Фотокореспонденція ніколи не потребувала виключно самостійних фактів, було важливо зуміти довести точку зору автора. А тут вже нерідко фоторепортерів спіткала невдача: коментарі та висновки, які супроводжували фотокореспонденцію часто не співпадали з реальністю, виявлялися спростованими та неправдивими, були неповними та не переконливими [25. с. 43-44].

У фотокореспонденції завжди присутня важлива тема події. Тому, фоторепортерам необхідно було розуміти, яку саме інформацію вони хочуть передати та відтворити і неодмінно навчитися конструювати теми для своїх робіт. У радянські часи досить часто поширювалися замовні фотокореспонденції. Наприклад, фотожурналіста просили надати інформацію про роботу певного підприємства, корпорації або заводу. На сторінках газети такі публікації не мали зворотнього зв'язку від читачів, тому мали більш

пропагандистський характер. Це було схоже на фоторекламу, аніж на фотокореспонденцію, адже повністю були відсутні негативні фактори. Фоторепортери повинні правильно розуміти вибірковість своєї роботи, не можна вирізати якісь частини інформації, підмінивши їх іншими. Вже в воєнні роки активно поширювалася постановочна зйомка, але фотокореспонденція протистояла такому методу. Саме під час бойових дій постановочний репортажний спосіб повністю був відкинутий, адже заважав дійсності відображення ситуації.

Таким чином, накопичувався досвід у жанрі кореспонденція. Досвід здобувався під час зйомки, коли потрібно було відбирати найкращий матеріал, час для зйомки, розуміти найкращий момент для фіксації. Потрібно було гарно поєднати виразність знімка і чіткість, лаконічність тексту [40. с. 76].

Таким чином, особливість цього жанру полягає в тому, що він аналізує, узагальнює інформацію, а не тільки повідомляє про факти. І порівняно з інформаційними жанрами, цінність такої інформації в декілька разів вища. Аналітичність – головна риса характеру фотокореспонденції.

Відомо, що фотозамітка констатує подію, показує її фактом, тоді як фотокореспонденція осмислює цілий процес. Мета фотокореспонденції – описувати, аналізувати факти та показувати їх взаємозв'язок між собою [8. с. 32-34].

Існують також допоміжні жанри в зображувальній журналістиці, такі як фотонарис, фоторозповідь, фотопортрет.

Фотонарис – це серія фото в друкованому виданні, яка поєднана відповідним сюжетом, темою та ідеєю, спільним заголовком та тематичними малюнками. Композиція фотографій зображена в динамічній послідовності, таким чином, щоб можна було визначити, як саме розгортаються події. Зазвичай, основним об'єктом фотонарису є якесь явище або біографія відомої людини. Зйомка фотографій може робитись по-різному, це може бути частково репортаж, а частково-метод інформаційного наповнення. Головне – відтворити ідею теми фотонарису.

Фоторозповідь відповідає всього лише на два питання: що і де відбулося. Тому, головний герой у цьому жанрі майже завжди відсутній і тематичного приводу немає, так як і самої події. Акцент здебільшого на особистому авторському враженні від якогось шокуючого явища. Фоторозповідь можна зустріти на сторінках журналів, здебільшого це фоторозповіді з мандрівок, коли є просто загальний вид і додаткова інформація, без ототожнення головних героїв. У друкованих виданнях фоторозповіді публікуються рідко, адже займають неабияку площину [39. с. 32].

Фотоогляд ще до кінця не вивчений як жанр. Як жанровий різновид його більше відносять до авторської роботи. Так само і фотохроніку.

Фотохроніка завжди відповідає на питання: що? де? як? коли?. Найголовніше у фотохроніці – наявність конкретної події або явища в момент її зйомки, якщо подія сталась пізніше, ніж була зображена на фото, то таку фотохроніку можна сміливо вважати не дійсною та не актуальною. Цей жанр підпорядковує дотримання хронологічних принципів та жанрових особливостей.

Фотоновела – це розповідь від автора, де повністю можуть бути відсутні часові рамки, об'єкт дослідження. У фотоновелі частіше за все, зображують яскраві фрагменти із життя певної, конкретної людини, описують краєвиди та побут. Фотоновела створюється, як філософський роздум про сенс життя конкретної людини, при цьому важливо вживати контрастну, яскраву лексику. Розповідь у фотоновелі повинна мати художню забарвленість та містити в собі не цикл фотографій, а лише декілька головних, які зможуть емоційно доповнити філософський роздум про сенс життя.

Останнім часом у фотожурналістиці з'явилися і самостійні жанри зображення такі як фотореклама, фотознайомство та навіть фотоілюстрація.

Фотоілюстрацією зазвичай прикрашають друковані видання – книги, журнали, буклети тощо. Вона майже не несе в собі жодного інформаційного забарвлення, тому виконує функцію виключно – доповнення. Фотоілюстрація залишається самостійним жанром, тому містить у собі авторський погляд.

Сюди можна віднести участь у різноманітних фотоконкурсах, де особливо яскраво виражений такий жанр, як фотоілюстрація. В корпоративних установах фотоілюстрація може виконувати рекламну функцію, для привабливості та загострення уваги аудиторії до, наприклад, статті.

У рекламній діяльності використовують інший допоміжний жанр фотожурналістики – фоторекламу.

Фотопортрет – використовується для замальовки деталей біографії відомих особистостей, меценатів, представників просвітницької діяльності, учасників різноманітних спілок та людей з чіткою громадянською позицією. Якщо слово «портрет» асоціюється з зовнішніми ознаками, то насправді, фотопортрет має більш глибоке значення. Фотопортрет призначений для передачі емоційного забарвлення внутрішнього стану головного героя, при цілковитому зосередженні на його особливостях та індивідуальних рисах характеру. Важливо піймати «хвилю настрою» головного героя та достовірно зобразити його міміку, емоції та настрої на папері. Щоб правильно показати емоційний стан головного героя, потрібно мати неабиякий досвід співпраці з людьми та відчувати доречний момент. Він не повинен бути банальним, стриманим та канонічним. Тому, будь-які побажання або ідеї головного героя повинні враховуватись, адже зовсім не важливо відштовхуватись і прив'язуватись до місця зйомки або ж до композиційних правил фотозйомки. Головна мета – створити авторський, креативний підхід та відчути духовну наповненість головного героя.

Одним із допоміжних жанрів фотожурналістики залишається **фотозвинувачення**. Його часто використовують у «жовтій» пресі, але нічого спільного фотозвинувачення з недоброякісною інформацією в сумнівних джерелах немає. Фотозвинувачення використовують для об'єктивної критики ситуації або явища, безвідповідальної діяльності певного угруповання, під час необ'єктивного висвітлення події. Завдяки своїй нагальності та документальності фотозвинувачення має сильний психологічний вплив на аудиторію читачів.

Фотонатюрморт як жанр використовують, коли потрібно змалювати фрагменти продукції підприємства. Його застосовують на сторінках журналу, для того, щоб продемонструвати новий товар або продукцію. Фотонатюрморт має рекламний характер та майже не використовується в сучасних медіа за іншим призначенням.

Дослідники, такі як С. Горевалов та Н. Зикун, виокремили нові сучасні жанри фотожурналістики – **фотомонтаж, фотоплакат, фотоколаж**. Вони об'єднуються в один сюжет з декількома кадрами і мають пропагандистський характер. Усі зазначені жанри більш синтетичні, оскільки зосереджені на візуальному сприйманні. Їх часто використовують в сатиричних журналах, для створення особливого ефекту або для підтримки іміджу. Наприклад, **фотоколаж** - уявляє собою створення серії довільно пов'язаних між собою фотографій або зовсім не пов'язаних.

Як говорить Іващук А.А. у своїй науковій публікації, цитуємо: «Незважаючи на все більше зростаючу популярність візуального контенту в засобах масової інформації, питання жанрових форм залишається малодослідженим і потребує нових наукових розвідок. Адже не маємо забувати, що незважаючи на усі трансформації, фотожурналістика покликана донести правдиву та об'єктивну інформацію суспільству» [13. с. 4].

Він поширений на сторінках розважальних журналів, на сатиричних інформаційних платформах, які в більшості спрямовані на молоду цільову аудиторію.

1.3. Види та особливості жанру сучасного фоторепортажу

У наш час ми не можемо уявити своє життя без фотографії. За досить короткий час вона стала незамінною частиною нашого життя. В журналістиці вона посіла особливе місце під назвою фотожурналістика. Саме завдяки можливості публікувати ілюстрації в пресі, журналістика змогла досягти значних висот і найголовніше – вплинути на суспільну думку.

На жаль, майже не існує вдалих прикладів фоторепортажів в ЗМІ. Наразі, журналістика все більш перетворюється на «площадку для бізнесу». А з іншої сторони, кількість печатних видань тільки зростає, наприклад, глянцеві журнали постійно використовують якісну фотографію або картинку, як доповнення. Особливо це помітно в онлайн – ЗМІ. На якісні фотографії все дедалі більше звертає аудиторія, що дає змогу розвивати «комунікацію» між картинкою і читачем.

Фотожурналістика – це особливий вид журналістики, в якому використовують фотографію в якості інструмента для насиченості інформації. Фотожурналістика має відмінності у схожих жанрах (таких як документальна фотографія, фотографія відомої особи, вуличні фото [23. с. 53-54]. Відрізняється наступними факторами:

Об’єктивність – фотографії повинні співпадати з подіями.

Час – фотографії повинні мати хронологічну послідовність.

Розповідь, історія – фотографії повинні вдало поєднуватись з інформацією, яку подає першочергове джерело.

Інформативність – насичення деталями.

Фоторепортаж – це розгорнута дія комунікатора (наприклад, журналіста, фоторепортера, будь-якого органу ЗМІ) на читача або глядача, для того щоб передати багатоскладову подію.

Фоторепортаж може складатись з цілої серії знімків, які будуть продемонстровані в динамічному порядку. Наприклад, сталась якась подія, яку потрібно буде висвітлити і доповнити поступово фотографіями по хронологічній послідовності. Фоторепортаж допускає одразу декілька фотографій або цілу серію, тому як неможливо одним знімком передати всю інформацію [22. с. 26].

А є навпаки – коли фоторепортаж здійснюється в хаотичній послідовності, не пов’язаній ніяк між собою. Це може бути просто набір фотографій однієї або різної тематики. Але динамічність не є принципова.

Кожен фоторепортаж повинен мати свою цілісність, фабулу, чітке просторове уявлення та влучні фотографії, які бездоганно зможуть доповнити репортаж.

У основі будь-якого репортажу лежить – спостереження. З цього потрібно зробити висновок, що журналіст повинен бути присутній на місці події, це невід'ємна і обов'язкова частина [9. с. 25-27].

Фоторепортаж з'явився в другій половині ХІХ століття, хоча його витoki були ще раніше. Саме тоді звичайні фотографії дали зачаток виникненню фоторепортажу. Становлення фоторепортажу пов'язане з періодичними виданнями того часу. Перші кроки в розвитку цього жанру продемонстрував фоторепортер у журналі «Вогник». На сторінках журналу було опубліковано серію із шести знімків та невеликого тексту для роз'яснення. Були зображені розкинуті судна, зруйновані будівлі та споруди під час морської стихії. Але в цій публікації риси фоторепортажу зображені було ще віддалено. Фоторепортер показав лише результати події, але не показав нам ні кульмінації, ні самого процесу, ні розвитку. Тому, такий «фоторепортаж» часто плутають з фотозаміткою. Тим не менш, подібні публікації можна вважати передісторією становлення жанру фоторепортажу [37. с. 98].

Такі помилки було допущені, тому що не було ще прояснено характеристик фоторепортажу, розуміння його жанрових особливостей. Розголосу на той час отримали відомі фотознімки з фронтів цивільної війни в США (1861-1865) році, російсько-турецької війни (1877-1878) роках. Початківцями були Метью Бреді, Д. Н. Нікітін, Роджер Фентон, Олександр Родченко, Максим Альперт, Борис Ігнатович, Яків Халіп, Аркадія Шейхет і інш. Вже тоді активно почала розвиватися документальна фотографія. Люди почали робити знімки пам'ятників архітектури, природи, місцевості. Досить часто фотографи подорожували для того, щоб відобразити все це потім через об'єктив фотоапарата. Саме завдяки таким фотографіям, в сучасному світі ми можемо ознайомитися з історією світу. Вдалим прикладом цього буде слугувати відомий експедитор Бонфілс, саме він створив низку серій

фотографій сірійських бедуїнів. Саме події Першої світової війни зіграли визначну роль в розвитку фоторепортажу. У другій половині XIX століття починає набирати популярність фото міст, що характерно особливо для туристичних країн, таких як Іспанія, Італія. Подорожувальникам хотілося привезти щось додому замість сувенірів, яких на той час було мало або зовсім не було, тому вони почали фотографувати місця подорожей. Тому, цей вид фотографії дійшов у наш час до досконалості. Такі знімки активно почали купувати архітектори, історики та інші. В 1890 році відбувається перша спроба тиражувати фотографії в газетах або журналах. Авторам фотографій починають платити гонорари, на той час це були величезні кошти.

Таким чином, з'являються цілі династії фоторепортажників. Одна з найвідоміших з них династія Булли – батько і син. Вони прославилися своїми міськими зйомками, зйомками революцій важливих подій країни [21. с. 32-33].

Влучним прикладом першої спроби фоторепортажу того часу буде фотознімки зображені на обкладинці одного із тижневиків під назвою «Іскра» 1915 року, на них – солдат з гвинтівкою на фоні сніжної рівнини [10. с. 56-58].

Відкриття серії фоторепортажів дозволило передавати повну інформацію про подію через об'єкт камери. Передумовами до розвитку фоторепортажу була низка причин: найперше – це почали активно діяти молоді фоторепортери, розвивалось фотоаматорство, на сторінках періодичних видань постійно друкувались публікації талановитих на той час фоторепортерів. Всі вони мали за мету створювати серію різноманітних знімків, розвинути новий етап фотожурналістики. До 30-х років минулого століття вже мався досвід фоторепортажної зйомки, але особливості цього жанру ще були незрозумілі. Гарним рішенням тих часів було використання фотожурналістом динаміку в публікації, показувати масштаб події, його соціальну значимість [36. с. 68].

Робота в друкованих ЗМІ постійно потребувала від фоторепортерів пошуку «свіжої» інформації, яка зможе зацікавити читача. Почали активно відбудовуватись кордони фоторепортажу – негайно доставляти матеріал і оперативно його фіксувати. Фотожурналісти повинні були уміти оперативно та

без роздумів реагувати на будь-яку подію. Якщо в фоторепортажі вказували не тільки місце події, а й час, то це добавляло матеріалу ще більшої достовірності. Інформація, яка потрапляла до рук фотожурналіста пізніше назначеного терміну, сміливо вважалась неактуальною для впливу на аудиторію. Фотожурналісти повинні були швидко реагувати на подію одного дня [19. с. 76-77].

Якщо говорити про інформаційні жанри фотожурналістики не обов'язково фоторепортеру потрібно було дотримуватись всіх канонів зйомки фоторепортажу. Майстрам фотографії дозволяли фіксувати і своє ставлення до події через призму свого бачення. Виразити свої думки, відтворити картинку свого бачення дійсності. Потрібно було разом з інформуванням фактів, спромогтись показати своє «я» до знаменної події. Це «я» могло проявлятись по-різному, наприклад, в палітрі кольорів на фотографіях, особливий момент або ракурс, авторське текстове супроводження.

У сучасному світі люди готові платити великі суми грошей для створення рейкових фоторепортажів, фоторепортери, які працюють в не добросовісних виданнях особливо не задумуються над дотриманням професійної етики фотожурналіста, з цього можна зробити висновок, що існує лише невелика частина чесних та відданих своїй улюбленій справі фоторепортерів, які не працюють по замовленим завданням [35. с. 45].

Таким чином, у структурі розвитку фоторепортажу почали відбуватись зміни. Фоторепортаж почав існувати з неймовірною психологічним навантаженням, в моменті його створення митці старались відтворити і передати не тільки дії або процес, а й почуття «головного героя» та його настрої.

Поява жанру фоторепортажу обумовлена потребою інформування і відображення світових подій. Важливо донести читачу інформацію у багатоканальному послідовному фіксуванні. Це одна з передових ознак фоторепортажу, яка дозволяє представити широку картинку про об'єкт

зйомки. Фоторепортаж повинен мати фабулу та сюжет. Сюжет структурується автором, найчастіше – в хронологічній послідовності [19. с. 27-30.].

Важливою особливістю є те, що фоторепортажна зйомка це не художня фотосесія. У фоторепортажі немає місця для замовних моделей, немає влучного і правильного ракурсу, світла, місця події та часу. Все тут відбувається в теперішньому часі без постанови. Всі події, зображені на фотографіях – робляться з натури. Фоторепортажу підвладні будь-які сфери і події в нашому житті. Це може бути фоторепортажне висвітлення наукової роботи, спортивного змагання, гарного відпочинку, саме цьому жанрові властива широта і необмеженість тематики. Зрозуміло те, що фоторепортаж може відповідати на ті самі запитання, що і фотозамітка: що? хто? де? коли?. Але найголовніше запитання фоторепортажу – як?

Потрібно розуміти, що фоторепортаж – це майстерність влучно зловити потрібний момент, адже навіть доля секунди може вирішувати цінність кадру. І цьому здатен не кожний. Навіть досвідченим фотографам ледь вдається опанувати майстерність фоторепортажу, не говорячи вже про звичайних журналістів. Потрібно розуміти, де саме знаходиться той самий влучний момент, найвдаліший ракурс для зйомки, щоб не загубити найважливішу деталь. Навчитись цьому-досить складно. А іноді – неможливо. Якщо світло буде підібрано неправильно, ракурс не з тієї сторони – все це буде виглядати в кадрі неприродно, штучно.

До того ж, фоторепортаж може бути невдалим, якщо люди якимось по-особливому реагують на фоторепортера, тому героям фоторепортажу також потрібно звикнути до того, що вони в кадрі. Викликати довіру у героїв – одне з основних завдань фоторепортера [11. с. 36].

Ми маємо обдуманно будувати фоторепортаж, не створюючи хаос з випадкових знімків. Кожне фото повинне нести в собі інформаційний привід. Недарма кажуть, що в будь-якому фоторепортажі є головний кадр, а є – другорядні. Тому, важливо не втратити кульмінаційний момент в сюжеті, послідовно і чітко показати всі фрагменти події, яка відбувається.

Хронікальна фотографія – це знімки персональних подій, в основі якого лежить інтерес тільки для тієї людини, яка зображена на цих фото або для автора цих фото. Хронікальна фотографія нагадує хроніку власного приватного життя, щось на кшталт особистого щоденника. Ці знімки не несуть в собі ніякої інформації, вони просто вирвані з контексту і не становлять собою цінності. Цей фоторепортаж виконує залучувальне завдання, щоб спонукати читача до певних дій. Компонування тут відсутнє, воно є випадковим, зображення розміщені у вільному порядку. Кадри між собою зовсім не пов'язані, авторської індивідуальності немає. Соціальна роль – відсутня. На таких знімках автор зображує розвиток дії через авторський погляд.

Авторський погляд відіграє велику роль і має інтерпретуючий характер. Інтерпретуючий жанр потрібний тоді, коли митець хоче прояснити сенс свого матеріалу, не просто інформаційно його заповнити, а дати йому суб'єктивне пояснення. Тому інтерпретуючий і хронікальний фоторепортажі активно задіяні в фотожурналістиці [16. с. 25].

Матеріали фоторепортажів на сторінках газет і журналів – найрізноманітні. Все залежить від актуальності теми, оформлення. Досить часто в журналах або газетах можна зустріти «наскрізний фоторепортаж». Цей термін позначає те, що автор публікації в процесі своєї роботи вже повинен визначитись з тим, як серія фотографій буде виглядати на загальному фоні в друкованих ЗМІ. Фоторепортер має відчувати і набути жанрового бачення, щоб реалізовувати його на всіх етапах своєї роботи.

Інформаційна фотографія – це фото, які частіше за все робляться для газет та журналів. Такі фотографії призначені лише для глядача, особисто автор до таких фотографій може не мати ніякого відношення. Зазвичай, мета цих фото – запам'ятати, сфотографувати, донести і показати іншим. Вони подібні діловому тексту – ніякої «води», відсутність нюансів і однозначність.

Наразі багато інформаційних знімків робляться з яскравим спалахом, тут дуже важко визначити правильну експозицію, налаштувати глибину різкості.

Потрібно добре розумітись, як правильно ввімкнути спалах, так як необхідно мати сліпе, плоске світло для отримання гарних знімків [13. с. 46].

Роль фоторепортера – мінімальна, адже не потрібна ні візуальна оцінка, ні авторська ідея. Його мета – надати виключно візуальну інформацію. Фотографії є художньою, а не організованими кадрами. Така зйомка вимагає почуття міри. Якщо це знімок для газети, то тут в першу чергу важлива інформаційна складова.

Також потрібно враховувати місцеві погодні умови, дізнатись якомога більше про подію, уявити будь-які можливі несподіванки, скласти список сюжетів або серію фотографій, яку потрібно відзняти.

Головне «зловити» правильний момент, зазначає А. Картье - Брессон, та подавати інформацію в певній послідовності, щоб не втратити цінності та актуальності знімка: *«Часто в процесі зйомки невпевненість і невміння попасти в ритм події заважають зосередитися, і в результаті фотографію ковзають по поверхні і втрачають ті чудові миті, які, здавалося б, самі просяться на плівку»* [14. с. 56].

Успіхом можуть вважатись світлини дійсно унікальних подій. Це справжній успіх для фоторепортера, якщо він багато знімає та завжди має з собою камеру. Фотографія не зможе змінити історію світу, але вона здатна висвітлити проблему так, щоб вплинути на масову свідомість людства, вплинути на їх відношення до певної проблеми [32. с. 35.].

Тому, справжній фоторепортер знімає завжди і всюди. Потрібно завжди бути наготові та мати можливість зафіксувати щось на плівку.

Ще досить важливий нюанс для фоторепортажу правильно поводити себе із людьми, не соромитись вийти і встати перед натовпом, зайняти якесь відкрите місце. Всі ми розуміємо, що подія може розвернутися не за сценарієм і не за правилами, варто бути готовим і до цього.

Ситуаційна фотографія – це фото, на яких зображені конкретні ситуації, а в них прихований скритий підтекст. Особливого факту в них немає, він відсутній. Такі фотографії передусім є більш аналітичними, рідше –

поетичними або є філософськими. Наприклад, відбувається щось незвичайне в звичайному житті, виникає двояка, дивна ситуація з сюрреалістичним наповненням. Це обожнюють фоторепортери. Вони не прив'язані ані до місця, ані до події, ані до часу. Цінність таких фотографій в їх правдивості та документальності. Життя – непередбачуване, тому ніколи не знаєш, коли саме тобі пощастить зафіксувати несподівану подію, яка зруйнує всі штампи та стереотипи [14. с. 45-47]. Ситуаційна фотографія – це аналітична фотографія якогось випадку, яка виникла внаслідок збігу певних обставин. Важливо мислення самого фотографа, його погляд на цю подію, а не те, що відбувається в об'єктиві. Тому, такі фотографії варто сприймати швидше суб'єктивно, аніж об'єктивно .

Не варто робити акцент тільки на зображенні, і, оманливо вважати, що текст – це другорядна частина. Це зовсім не так. Текст має свою задачу і змістовне навантаження, має відрізнитись колоритністю розповіді і створювати «ефект присутності», про який ми з вами говорили раніше. Саме цей «ефект присутності» допомагає фоторепортажу додати переконливих рис.

Сильна сторона фоторепортажу полягає в його цілісності та правдивості. В іншому випадку – його підробка і завчасна постановочна підготовка може бути вдалим інструментом пропаганди та агітації. Таке явище ми могли спостерігати в 1970-1980 році, тоді воно мало назву «чорний репортаж», вперше його озвучив Єжі Левчинський.

За мету було показати в особливих фарбах тодішню реальність, пропагандувати бідність, низький рівень життя, соціальну нерівність, людську недалекість та безвладдя.

Фоторепортаж повинен бути оперативним, адже якщо фоторепортер запізниться з передачею інформації про подію, вона з легкістю втратить будь-який сенс і свою сенсацію. XX століття – епоха фотографії. Фоторепортаж один із головних напрямків в фотографії в XX столітті. Фотографія стає гарною зброєю в руках агітації [17. с. 36-37]. Не можна забувати про те, що

фоторепортаж досяг своєї трансформації в сучасному світі і дійсно змінився. В чому це проявилось?

– Майже зник фоторепортаж, який присвячувався економіці, політичній діяльності, політичне забарвлення майже відійшло від цього жанру. На зміну цьому почали з'являтися соціально-важливі теми.

– Раніше основою для створення фоторепортажу був факт і цілковита достовірність. Наразі, це необов'язковий чинник для створення гарного фоторепортажу, все більше поширення набуває створення штучної сенсації та видумки.

– Все більшу популярність набувають фоторепортажі, які можуть стосуватися різних сторін нашого життя: шокуючі відкриття, приватне життя відомих «зірок», кримінальні новини, деталі життя шоу-бізнесу.

– Фоторепортаж набув психологічної «начинки». Тепер фоторепортери прагнуть не просто відобразити факт дійсності, а й передати почуття головних героїв, їх думки, відчуття в певний момент.

– Через психологічну призму фоторепортаж змушує читача відчувати переживання та думки героїв.

У сучасному світі ми маємо вільний доступ до фототехніки та можемо придбати її будь-де. Великий розвиток соціальних мереж та сайтів дав нам змогу вивчати та знаходити потрібну інформацію. Тому, фоторепортером може назватись будь-хто, при цьому майже не маючи бази знань.

Тому, майже кожний при великому бажанні може стати фоторепортером та знімати фоторепортаж, але чи достатньо цього? Ні. Адже, важливими елементами в цій справі залишається не тільки придбання якісної техніки, а й розуміння і дотримання базових законів жанру [34. с. 67].

Отже, характер у жанрі фоторепортажу дуже рухливий і постійно змінюється, тим самим акцентуючи увагу на різноманітності різновидів фоторепортажу. В періодичних виданнях фотожурналіст фіксує події та їх розвиток у певному перебігу.

Фотожурналістика дала можливість інтерпретувати факти суспільного життя, розширила можливості фотографії. Жанри фотожурналістики допомогли освоїти та поглибити знання в майстерності фотографії. Постійно відбувається становлення фотожурналістики, пошук нових цілей і можливостей. Всі жанри, які ми розглянули, характеризують специфіку фотожурналістики, вимальовується індивідуальний характер, не схожий ні на що інше.

Кожний жанр фотожурналістики має своє призначення, займає певне місце. Не можна користуватися суб'єктивними критеріями в оцінці фото публікації, тому що кожен жанр можливо оцінити лише в органічній єдності між текстом і фото.

Особливість фотожурналіста полягає в його умінні не тільки гарно володіти камерою, але й мовою, тому що, неправильно оцінювати лише по естетичним критеріям і не брати в увагу мистецтво слова.

Висновки до розділу 1

Отже, фоторепортаж може складатись із серії знімків, які зроблені навколо одного тематичного об'єкту, а також може складатися із серії знімків, які відображають дійсність не навколо одного предмету, а одразу декількох. Фоторепортаж може навіть вміщувати в собі лише одну фотографію, яка може бути гарно забарвленою інформаційним сенсом. Але одна фотографія не зможе відобразити повністю динамічний процес в хронологічній послідовності, не здатна єдина фотографія передати «відчуття присутності» своєму читачу. Однолінійне фото можна вважати елементом фоторепортажу, але аж ніяк цілковитою роботою.

Фоторепортаж – це серія знімків, які пов'язані між собою спільним тематичним сюжетом та відображають динамічний процес подій. Його одна із призначених цілей – зробити читача одним із учасників події. Відобразити актуальну подію через серію фото та надати їм інформаційного наповнення. Це більше нагадувало фото замітку, але аж ніяк не фоторепортаж. Саме поява серійних фото дала змогу зробити великий поштовх в жанрі фоторепортаж.

Згодом – відкриється можливість друкувати фотосерії та розвиватись в цьому напрямку.

Фоторепортажі набували неабиякого ажіотажу в довоєнний час, але, на жаль, більшість з них «піддавались» цілковитій фальсифікації та недостовірним фактам. Через відсутність знань в сфері цього жанру, відбувались постановочні фоторепортажі, а сам жанр не розвивався. Вже з часом характерні риси фоторепортажу почали набувати своєї чинності та створювати тематичні кордони в своєму жанрі. А саме завдяки оперативності у відображенні дійсності, хронологічній послідовності та певному динамізму, актуальності, багатоканальності, а в основі створення фоторепортажу лежить подія та її осмислення.

Наразі, виокремлюють два основних видів фоторепортажу – постановочний і непостановочний фоторепортаж. Постановочний фоторепортаж виступає більше як авторський.

Не постановочний фоторепортаж не має нічого авторського, тому потребує цілковитої оперативності і фіксує подію в її послідовній динаміці. Постановочний фоторепортаж залишається суб'єктивним, адже сприймається через призму самого автора.

Важливо дотримуватись певної композиції в процесі створення фоторепортажу: розрізняють симетричну композицію, асиметричну композицію та фронтальну композицію. В симетричній композиції дотримуються рівного плану, в асиметричній композиції відбувається відображення дійсності, фронтальна композиція дає змогу показати подію видержано, з деякою строгістю, витримкою. Частіше за все в звичайному фоторепортажі використовують асиметричну композицію.

Фотожурналіст не повинен слугувати інструментом в руках ЗМІ, «жовтої преси», він не повинен бути частиною брудних чуток та бути учасником ситуацій, які піддають сумнівам професійну компетентність.

Професійна діяльність фотожурналіста зобов'язує його до постійного взаємозв'язку з людьми, без розвитку комунікаційних навичок фотожурналісту

буде важко досягти повного розуміння в створенні неупередженого фоторепортажу.

Через фоторепортаж можливо «достукатися» до проблем сучасного життя, викликати в людей не підмінні емоції та почуття, проникнути через психологічну призму в глибини душі, розвіяти стереотипи щодо подачі інформації та уникнути цинізму та тривіальності, зберегти свою незалежну позицію та висвітлити ситуацію з різних сторін, при цьому враховуючи почуття всіх учасників події. Фоторепортаж можна зустріти на сторінках політичних сайтів, соціально-тематичних видань.

РОЗДІЛ 2. СПЕЦИФІКА СТВОРЕННЯ ФОТОРЕПОРТАЖУ «БІБЛІОТЕКА НАУ ЯК ПРОСТІР ОРГАНІЗОВАНОГО СТУДЕНТСЬКОГО ДОЗВІЛЛЯ»

2.1. Загальна характеристика бібліотеки як підрозділу НАУ

Науково-технічна бібліотека Національного авіаційного університету, одна з найбільших бібліотек вишів м. Києва та найбільша в галузі цивільної авіації України (рис.2).



Рис.2. Науково-технічної бібліотеки НАУ.

Свою діяльність бібліотека розпочала 1947 р. на базі факультетських бібліотек вишу. Нині фонди НТБ налічують біля двох з половиною мільйонів видань з різних галузей знань, науки та культури. Видання авіаційної тематики

з фонду бібліотеки є найбільш повним зібранням в Україні. Бібліотека має назву науково-технічної, але за змістом фонду та характером довідково-інформаційної роботи її можна назвати бібліотекою універсального профілю.

Ресурсами бібліотеки користуються близько 17 тис. читачів та абонентів міжбібліотечного абонементу. Впродовж року її відвідують понад 600 тис. користувачів, а кількість виданої їм літератури перевищує 2,6 млн примірників [26].

Кількість користувачів бібліотеки, зокрема віддалених, досягла 28 тисяч. До послуг її відвідувачів абонементи та читальні зали, комп'ютерний клас, електронний каталог та довідково-пошуковий апарат. У НТБ користувачам надається доступ до світових інформаційних ресурсів

Основні напрями діяльності НТБ це наукова діяльність, інформатизація, інформаційна підтримка освіти та науки, соціо-комунікативна діяльність, міжнародне співробітництво, проектна та грантова діяльність.

Для зручності користувачів в приміщеннях НТБ є доступ до Wi-Fi, що дозволяє забезпечити високошвидкісний доступ до мережі Інтернет з ноутбуків, смартфонів, планшетів користувачів тощо.

У головному бібліотечному корпусі створено простір неформальної освіти Clever Space. Завдяки виграшу гранту на гроші, виділені з міського бюджету, закуплено презентаційну техніку та мультимедійну техніку, крісла-мішки та ін. Тут проводяться семінари, проектні школи, воркшопи, коуч-сесії та інше, а також відбувається самоосвіта студентів (рис.2.2).

Науково-технічна бібліотека є місцем проведення міжнародних конференцій, науково-практичних семінарів, літературно-тематичних заходів, зустрічей студентів з науковцями, діячами літератури та мистецтва та ін.

НТБ НАУ є невід'ємною складовою в механізмі навчальної та виховної діяльності студентської молоді. Основним завданням бібліотеки є всебічне сприяння науковій, навчальній, виховній діяльності НАУ, удосконалення бібліотечно-інформаційних послуг на основі використання інноваційних

технологій, розвитку творчої ініціативи бібліотечних працівників та підвищенню їхнього професіоналізму.

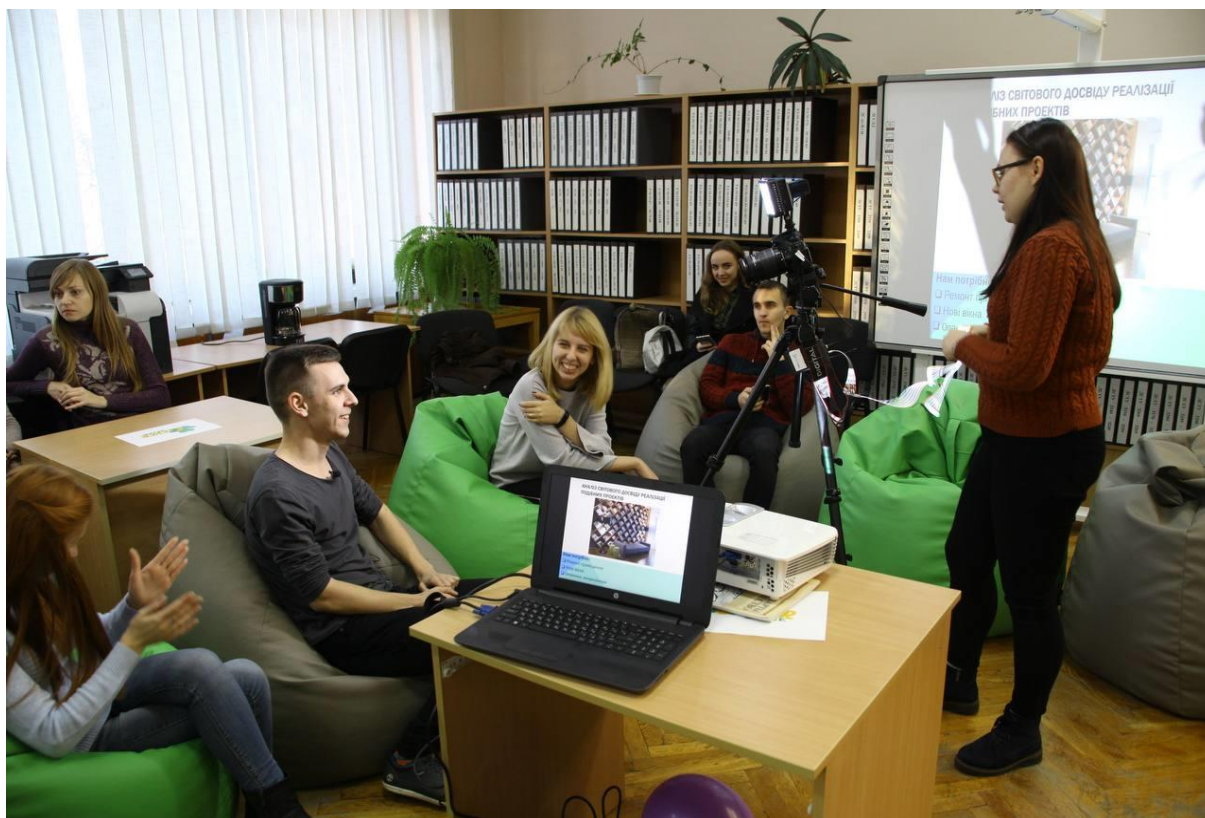


Рис.2.2.Відкриття студентського молодіжного простору Clever Space

Бібліотеки чи не першими серед структурних підрозділів вишів зазнають еволюційних трансформацій у напрямі змін технологічного, структурного, організаційного та функціонального устрою, і, забезпечуючи інформаційну підтримку у формуванні інтелектуальної еліти суспільства та залишаючись центрами духовного й інтелектуального спілкування та культури, формують нову модель функціонування та розвитку.

Власне сьогодні у більшості вишів уже сформовано нову модель діяльності бібліотеки, в якій паралельно функціонують як традиційні, так і електронні канали і засоби комунікації, поєднання лінійного та нелінійного подання інформації. Маємо констатувати, що в умовах всеохоплюючої глобалізації та інформатизації суспільства спостерігається невпинне домінування електронної комунікації, яка сприяє переходу бібліотек від традиційного обслуговування, заснованого на представленні документів на

паперових носіях, до нових форм – електронної бібліотеки. Бібліотека може не тільки слугувати пошуком джерела знань, а й бути чудовим місцем для особистого розвитку та пошуку себе.

Тому, метою нашого фоторепортажу буде розкриття діяльності Науково-технічної бібліотеки НАУ, яка є цікавим та необхідним місцем навчання та дозвілля для сучасної молоді, зокрема для студентів університету.

З метою визначення ролі бібліотеки нами проведено соціальне міні-опитування серед студентів на тему: «Яка роль НТБ НАУ у студентському житті?». Це опитування дало змогу зрозуміти логіку мислення молоді, щоби роботі над фоторепортажем відштовхуватись від отриманих результатів. Опитування проводилось протягом 7 днів за укладеним переліком питань. Участь взяли 84 студенти. (рис.2.3)

Як часто Ви відвідуєте бібліотеки? *

Досить часто

Не часто

Не відвідую зовсім

За якою необхідністю Ви частіше за все звертаєтесь до бібліотеки? *

Взяти літературу, яка стосується навчального процесу

Коли пишу курсові ,дисертації,диплом.

Обрати літературу на свій смак

Відвідую тоді,коли проходять цікаві заходи

Я не ходжу в такі місця ,вони нудні

Другое: _____

Рис.2.3. Перелік питань міні-опитування.

Ми дали можливість кожному відкрито висловити свою думку і запропонувати викласти власну позицію і пропозиції, адже в подальшому це

допоможе нам створити якісний фоторепортаж і зробити влучний акцент на певних аспектах діяльності бібліотеки і їх популяризувати.

Питання про частоту відвідування бібліотек має загальний характер. За його результатами, стало зрозуміло, що молодь не активно відвідує її – 63,1% осіб відвідує бібліотеку не часто, але знайшлися ті, хто все ж зацікавлений в цьому – 17,9%.

Це свідчить про те, що створений фоторепортаж буде доволі актуальним для студентської аудиторії, адже ми спробуємо продемонструвати найкращі переваги бібліотеки. Щоб збільшити відсоток бажаючих відвідувати бібліотеку, обирати саме її, як місце навчання, проведення дозвілля та відпочинку, покажемо її діяльність такою, якою ще ніколи ніхто не бачив та не помічав. Судячи з результатів опитування, стає зрозумілим – молоді цікаво там, де постійно відбуваються якісь майстер-класи, тренінги, конференції, цікаві заходи.

У 2019 році студентські групи з кафедри журналістики, реклами і зв'язків з громадськістю проходили літню школу журналістики, яка була відкрита на базі науково-технічної бібліотеки НАУ.

Ми проходили справжню навчально-ознайомлювальну практику для студентів-журналістів, бачили закулісся роботи пресс-служб, друкованих видань. Тобто, місцем для розвитку себе, як журналіста, як особистості треба саме обирати бібліотеку. У ній отримуєш знання й інформацію у повному обсязі в невимушеній атмосфері читального залу, комп'ютерного залу з постійним доступом до Інтернету чи через електронну мережу з гуртожитку. Крім того, тут є можливість поспілкуватися з майстрами професії через майстер-класи, конференції, круглі столи, зустрічі тощо. І це допоможе зрозуміти подальший розвиток як спеціаліста, особистості і в якому напрямку.

Бібліотека нашого вишу може слугувати не тільки книгозбірнею, а й чудовим місцем для особистого розвитку, місцем, яке допомогло згуртувати всі наші колективні навички і «скерувати» їх у потрібному напрямі, бо робота в команді завжди сприяє налагодженню комунікативних зв'язків.

Мав рацію відомий вчений Леббок, коли говорив, що кожен з нас може знайти в бібліотеці спокій духу, розраду в смутку, моральне оновлення і щастя, якщо тільки вмієволодіти тим дорогоцінним ключем, який відмикає таємничу двері цієї скарбниці.

Серед опитуваних студентів 69% готові обрати бібліотеку вищу місцем власного відпочинку з умовою відвідування різноманітних заходів, що проводяться. Одна особа в своїх відповідях зазначила: *«Я б обрала бібліотеку місцем для відпочинку, якщо б там було затишно, на жаль, зараз всі бібліотеки схожі на бібліотеки в СРСР»*.

Хоча, це єдине зауваження, але ми повинні враховувати кожен деталь для створення гарного фоторепортажу. Отже, нам потрібно показати інноваційні та креативні заходи, м'яко кажучи, осучаснити у фоторепортажі уявлення про бібліотеку НАУ.

Таким чином, створюється приваблива реклама для молодого покоління відвідувати бібліотеку. Це великий простір, де відбуваються зустрічі з письменниками, митцями, де є постійний доступ до W-fi, нові комп'ютери, сучасна техніка, велика кількість тематичних лекцій на будь-які теми.

На запитання «Чи зміг би фоторепортаж про бібліотеку змінити вашу думку та посприяти вашій зацікавленості в ній?» 67,9% осіб відповіли, що так, ставлення змінилося б, але цього було б недостатньо, бо потрібно робити більше заходів для підвищення комунікації між студентами.

А 28,6% студентів відповіли, що не бачили гарних фоторепортажів, тому, особливої надії на один із найкращих жанрів фотожурналістики не сподіваються.

Отже, ми отримали результати анкетування і склали картину в цілому щодо концепції фоторепортажу. Яка співпадає з твердженням Ніла Геймана, що бібліотеки – це свобода, свобода читати, свобода спілкуватися... Якщо ви не цінуєте бібліотеки, значить, ви не цінуєте інформацію, культуру та мудрість.

2.2.Характеристика технічних особливостей фоторепортажної зйомки бібліотеки

Важливим завданням під час створення фоторепортажу було провести правильний відбір фотографій. Ми мали неодмінно охопити все явище в цілому та показати його в лінійній серії фотознімків. Наша локація для зйомки знаходилась в приміщенні, тому необхідно було подбати про налаштування правильного освітлення. Нам пощастило і того дня була сонячна, світла погода, приємні, теплі відтінки тіней падали на деталі інтер'єру. Ми визначили для себе основні ключові відомості про розташування об'єктів, які будуть зображені на фотографіях.

У створенні фоторепортажу нам допомагали працівники бібліотеки, навіть під час воєнного станувони залюбки розповіли нам про інноваційні технології у діяльності закладу, у читацьких залах продемонстрували нові, зручні меблі для студентів та оновлений дизайн приміщень. Розповіли про те, які саме заходи відбуваються останнім часом, яка література має популярність серед молодих читачів. Врахування цих фактів допомогло нам створити гармонійну картинку для фоторепортажу та сформувавши певний позитивний зв'язок між моєю дипломною роботою та фахівцями бібліотечних послуг.

Для створення якісного фоторепортажу потрібна відповідна техніка, добре, якщо це – фотоапарат. Камера на телефоні цілком зможе підійти для фоторепортажу, але отримати однакові зображення, як і на дзеркальці, так і на звичайній камері – неможливо через різний розмір матриці. Знімки, зроблені телефоном, мають більш «теплий» баланс білого та вирівнюють експозицію на кадрі в цілому.

Для фоторепортажу використовують дзеркальні фотоапарати, тому що вони краще пристосовані до фокуса одного конкретного об'єкту. А для репортажної, спортивної, портретної зйомки – це велика перевага. Нашим фотоапаратом для фоторепортажу буде слугувати – CanonEOS700D. (рис.3)



Рис.3. Фотоапарат CanonEOS 700D

Правила відбору фотознімків були водночас і простими, але і потребували постійної зміни локації з урахуванням кожного успішного ракурсу:

- Ми не використовували фотографії, які не узгоджуються з текстом.
- До кожного умовного тексту робили приблизно 3 фотографії, з них обирали найкращу.
- Дали чітке визначення які цілі і завдання ми хочемо відтворити в своїй роботі.
- Зробили різноманітні фотографії, використовували різні плани, експериментували.

Якщо наш фоторепортаж потрапляє на сторінки друкованого видання, обов'язково додаємо коментарі та невеличкі пояснення.

Зокрема: місце, час, хто бере участь в зйомці, хто зображений, прізвище та ім'я автора. Якщо ми отримали завдання на зйомку свого репортажу, ми поцікавимось яку мету він повинен нести аудиторії, яка площа буде виділена

для нього, щоб орієнтуватись на об'ємність своєї роботи. Уточнюю яким кольором буде друкуватись фоторепортаж. Також, в процесі створення фоторепортажу, ми запропонували авторський підхід, додали власного погляду на подачу фотографій (але враховували основну мету своєї роботи).

– Показали фотографії друзям або своїм колегам, для того, щоб перевірити чи викликають ці фотографії будь-які емоції.

– Відібрали найкращі дублі та найвдаліші ракурси.

План зйомки мав просту композицію і був підготовлений заздалегідь:

– Ми обрали необхідний час та конкретне місце.

– Наш фоторепортаж був здійснений в приміщенні, нам потрібно було взяти освітлення та спеціальну фототехніку. Багато чого може залежати від часу, тому обираємо оптимальний варіант, коли світло «м'яке» та не має різких тіней..

– Детально вивчили всі «підводні камінці» майбутньої фотозйомки. Це необхідно для того, щоб розуміти, де краще «падає» світло, де найкраще видно головні об'єкти, «козирні» місця.

– Ознайомилися з погодними умовами, проаналізували локацію, розташування.

Використовуємо усі тематичні пояснення до кожного фото, це було зроблено для адекватного сприйняття дійсності, для того щоб виключити ймовірність незрозумілих запитань в майбутньому. Одним із важливих завдань особисто для нас було навчитись використовувати композиційні прийоми та розуміти, яким чином визначати та поєднувати елементи зображення в єдине ціле. Фото було зроблене за допомогою ручного фокусування різкості, тому досить гарно виділяється контур.

Ми активували режим Live, він знаходиться в меню будь-якого дзеркального фотоапарата. Фотографії були відзняті проти сонця, тому мають приємні, світлі відтінки. Особливу увагу ми зосередили все ж таки на художньо-візуальній складовій свого фоторепортажу з метою зробити емоційний вплив на глядача.

Тобто, знімок потрібно вміти так скомпонувати, щоб він не втратив свою унікальність та сюжетно-сміслову виразність. Головний об'єкт варто відзначати одразу на головному плані, все інше – це другорядні частини цілої картини.

Отже, під час створення фоторепортажу дотримувалися таких правил:

1.Обов'язково використовували якісну техніку. Фото створювали високої якості, з максимальним розширенням. Розпливчасті, затемнені фото, з погано наведеною різкістю не приваблюють споживача і не передають сутності фоторепортажу.

2.Не знімали виключно учасників події. Мислили широко. Присутність студентів на фотографіях – це хороший чинник, так набагато простіше досягнути масштабності події, про яку йдеться. Гарні квіти, сучасний інтер'єр щасливі люди – все це додає фотографії динаміку. Потрібно було передати настрій через фото. Читачам цікаво побачити, що саме відчувають студенти, перебуваючи у бібліотеці. І ми намагалися зловити цю емоцію на обличчі і це не виглядало штучно .

4.Фотографії бути зроблено навколо одного композиційного об'єкту, щоб зафіксувати увагу читача. Якщо предметів на фотографіях буде багато, то скоріш за все увага швидко розсіється і буде важко «зловити» сенс, який хотів донести автор цих фото.

5.Фоторепортаж зафіксував у собі дію.Активні жести, жива міміка молоді – додає справжності та невимушеності.

6.Знімки –не серія безглузвих фото, не пов'язаних між собою, це цілісна картина, яка склалася воедино про науково-технічну бібліотеку НАУ як центр студентської молоді.

Для того, щоб прикути увагу читача досить часто в своїх фоторепортажах репортери використовують особливі прийоми для приваблення та зосередження уваги аудиторії. Це неодмінно підвищує читабельність інформації. Підтвердженням тому може бути :

1. Фотографія відомої особистості. Звичайна фотографія зможе прикути до себе більше уваги, ніж ціла серія хаотичних знімків.

2. Фотографія зі спец. ефектами, незвичним ракурсом, цікавою локацією. Це також дасть змогу викликати резонанс та зацікавлення в глядача.

3. Гумористичні фотографії. Зазвичай, вони слугують чудовою «розрядкою» для читачів.

Загалом, різноманітність фотографій – це один із ключових моментів усього фоторепортажу. Тому, робіть цілу серію із фотографій.

2.3. Створення концепції фоторепортажу бібліотеки НАУ

Головним об'єктом нашого фоторепортажу стала бібліотека мого рідного навчального закладу. Бібліотека НБТ НАУ є однією з найбільших бібліотек м. Києва.

Фоторепортаж має за мету продемонструвати сучасній молоді різноманітність варіацій бібліотечних послуг, щоденну оперативність та доступність в отриманні інформації, зосередити увагу користувачів на їх основних потребах та інтересах в момент пошуку інформаційних джерел.

У першу чергу ми вирішили детально подумати над тим, що потрібно відзняти і про що саме ми хочемо розповісти в практичній роботі.

Наша мета: за допомогою фотографій зацікавити та викликати у читача певні емоції та бажання відвідати бібліотеку: будемо шукати цікаві ракурси, щоб кадри не здавались нудними.

– Якщо матриця буде давати багато «шуму», в спеціальній програмі ми зможемо це виправити.

– Ми будемо використовувати об'єктив з великим діапазоном фокусу, штатив необов'язково.

– Не потрібно забувати використовувати крупний, середній, загальний план, щоб глядач міг якнайкраще бачити будь-яку деталь, використовувати коротку витримку.

– Будемо робити якомога більше дублів, щоб потім обрати найкраще.

- Обов`язково використаю кадрування.
- Оберемо автоматичний режим, автофокусування. Адже, це найкращий варіант для початківців. Таким чином, фотоапарат самостійно зможе фокусуватись на потрібному предметі.
- Спробуємо фотографувати в режимі «безперервної зйомки».
- Обов`язково налаштуємо стабілізацію зображення, адже стабілізація зможе компенсувати будь-які невдалі рухи в камері.
- Режим управління обираємо стандартний, будемо змінювати в процесі зйомки. Будемо уникати режиму зі спец. ефектами, адже здійснюємо динамічний фоторепортаж.

У послуги бібліотеки НАУ входить: великий спектр літератури з усіх галузей знань, індивідуальна карта кожного студента, 9 великих читацьких залів з новітнім обладнанням, зустрічі і конференції з письменниками, науковцями та іншими видатними особами на постійній основі (рис.3.1).

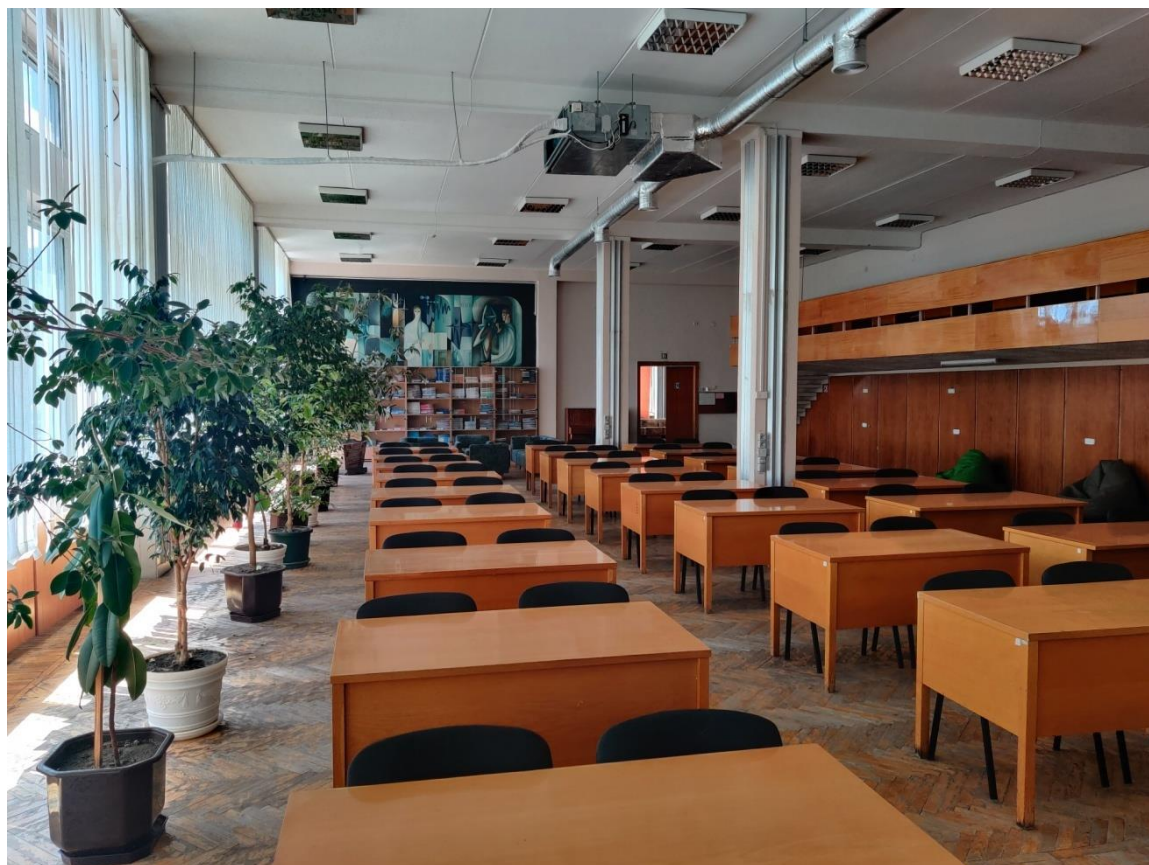


Рис.3.1. Читацька зала бібліотеки, обладнана технічними засобами.

Хоча комп'ютери прибрали в інший читальний зал, адже на час воєнного стану їх зберігають. Особливу увагу ми зосередили все ж таки на художньо-візуальній складовій свого фоторепортажу з метою зробити емоційний плив на глядача.

Тому, ми прагнули, щоб кожний знімок розповідав свою маленьку історію. У читацьких залах бібліотеки створено всі умови для цілковитого комфорту у навчанні та у проведенні дозвілля як інтелектуального, так і розважального. Саме тут відбуваються безкоштовні онлайн-курси з відомими особистостями, конференції з ректоратом, дирекцією закладу, навчальні практики студентів, розважальні заходи, тому студенти завжди радо відвідують подібні заходи (рис.3.2.).



Рис. 3.2. Студенти університету поспішають на захід у бібліотеці НАУ.

«Бібліотека повинна стати для кожного студента другою домівкою, хочеться прикласти усі зусилля, щоб кожний, хто тут був вже хоча б

один раз, обов'язково повернувся ще не раз» – розмірковує Вікторія Юрїївна Вахнован , директор Науково-технічної бібліотеки НАУ.

Книги – це історія. Вони завжди мають велику цінність, знаходячись на полицях найкращих бібліотек світу. Так, і в науково-технічній бібліотеці НАУ знаходяться рідкісні стародруки, і прекрасні сучасні книги. У фондах є навіть твори сторічної давнини митців Франції, Америки, Німеччини. Майже немає малотиражних книг, але є книги з автографами відомих науковців і письменників (рис.3.3) .



Рис.3.3. Фонди науково-навчальної літератури в НТБ НАУ.

Під час воєнного стану бібліотека перебуває на дистанційному режимі, кількість дистанційних користувачів значно збільшилася, майже в десятки разів, адже, це пов'язано з тим, що кожному читач бібліотеки або бажаючий може набути доступ до будь-якої інформації, що є в бібліотеці, зокрема і з іноземного ресурсу.

Бібліотека для студента – це справжній інтелектуальний рай, місце знань, крім того в тебе є можливість поспілкуватись з духовними лідерами через книгу, активно попрацювати над науковими джерелами під час опрацювання теми з навчальної дисципліни або отримати насолоду від читання цікавої книги в оновленому читацькому залі в абсолютному спокої і затишку читального залу та зосередженої уваги читачів.



Рис.4. Студенти організували етнокультурний захід «Як на свято Андрія..».

В бібліотеці студенти постійно проводять і організовують студентські вечорниці, народні свята. Проводять народні дійства за старовинними обрядами та звичаями, жартують, одягають тематичний одяг, оповідають різні історії пов'язані з Андрієвим днем та іншими. В організуванні свят студента допомагають викладачі та завідувачі сектору НТБ НАУ.

Бібліотека має кімнати-книгосховища, там загалом зосереджена довідкова література, наприклад енциклопедії, словники, тематична довідкова література. Стелажі тут мають кілька поверхів і майже сягають стелі, а на високих металевих стелажах розташовані книжки. Усі книжки систематизовані за алфавітом і тематично, це зроблено для того, щоб швидко дістати потрібну книгу за алфавітним порядком.



Рис. 2.9.Оновлений бібліохаб НТБ НАУ

А навпроти – реєстраційний зал, там зберігаються читацькі картки студентів, і де кожний має змогу офіційно зареєструвати себе як читач науково-технічної бібліотеки.

Кожного року студентів автоматично оновлюють безкоштовний читацький квиток, який дає змогу вільно користуватись літературою з різних

фахів та спеціальностей, та мати постійний відкритий доступ до іноземних джерел та ресурсів.

Студентська молодь –це головні читачі бібліотечного простору,тому вони мають значний важіль в активній діяльності життя бібліотеки. Особливу увагу приділяють студентам-першокурсникам, саме для них в послуги бібліотеки запроваджено ознайомчу екскурсію із специфікою роботи діяльності відділень НТБ НАУ (рис.4.1).



Рис.4.1. Реєстрація читачів-першокурсників у бібліотеці НАУ.

Приміщення бібліотеки у наш час облаштували новими зручними місцями, сучасними меблями, які неймовірно популярні у молоді та у яких комфортно працювати з ноутбуком чи книжкою.

Крім того, нещодавно в бібліотеці було облаштовано 10 інтерактивних дощок, що надає чудову можливість для проведення якісних семінарів, лекцій, майстер-класів, занять наукових гуртків тощо. Це приємне досягнення та майже прорив в освітньому процесі бібліотечних послуг. За допомогою них можна здійснювати різноманітні заходи для кращого освоєння інформації (рис.4.2).

У бібліотеці НАУ наявні всі доступні та необхідні місця, комфортні умови для проведення студентського дозвілля. З цією метою створені навіть спеціальні умови для користувачів з інвалідністю, для того, щоб кожний із них мав можливість не мати проблем з отриманням доступу до інформаційних ресурсів.

Важливо забезпечити умови цілком для всіх користувачів бібліотечного простору. Всі меблі в бібліотеці повністю відповідають всім нормам зручності. Вони зроблені з якісних матеріалів, в основному це деревина, нержавіюча сталь.

Проводяться постійні перевірки кондиціонування повітря, забезпечення гарного освітлення.

Деякі викладачі особисто звертаються й пропонують бібліотеці надавати дозвіл проведення лекцій для студентів, адже саме в такому інтерактивному динамічному процесі відбувається найкраще освоєння почутого матеріалу.



Рис.4.2. Сучасна читацька зала бібліотеки НАУ з інтерактивною дошкою та сучасними і зручним для молодімеблями.

Також ми дізнались про те, що найближчим часом планується встановлення телевізійних моніторів для показу студентських проєктів, проведення захисту наукових кваліфікаційних робіт курсових, дипломних, магістерських.

Бібліотека НАУ повністю перетворюється передовий науковий, культурний та розважальний центр для студентів, де постійно поповнюється база фондів, використовується сучасна техніка, здійснюється новаторська діяльність.

Більшість важливих, урочистих подій університету проходять саме в стінах цього закладу. Крім того, бібліотека знайомить читачів і пропагує наукову і культурну спадщину викладачів та випускників НАУ.(рис.4.3)



Рис.4.3 Фотогалерея відомих випускників як культурна спадщина НАУ.

Останнім часом бібліотека НАУ отримала майже 100 нових книг з різних галузей, насамперед нову літературу, що пов'язана з авіацією. У всьому бібліотеку підтримують спонсори, адже в цьому році через спонсорську організацію бібліотеці було подаровано чотири комп'ютери та два принтери.

Хочемо зауважити вашу увагу на тому, що в бібліотеці працюють компетентні фахівці своєї справи. Саме вони відіграють ключову роль у створенні особливої атмосфери, необхідної для досягнення успіху в житті, кар'єрі, навчанні.

Тому, кожного року в бібліотеці НАУ проводять курси для підвищення класифікації бібліотекарів. Це відбувається абсолютно безкоштовно. Бібліотекарі мають змогу покращити свій рівень бібліотечних послуг, навчаються розуміти та задовольняти потреби молодого покоління, створюють

зручне та сприятливе середовище для позитивного та продуктивного спілкування не тільки з студентами, а й з усіма читачами освітнього простору.

Фахівці бібліотечних послуг повинні постійно взаємодіяти з молоддю, підтримувати її інтереси та заохочувати до бібліотечних ресурсів.

Важливо не забувати про те, що велику роль грає участь студентської молоді в різних анкетуваннях, спеціальних групах, фокус-клубах, участь в неформальних і формальних активностях.

Щороку бібліотека влаштовує цикл літніх шкіл та практик, особливих молодіжних закладів, іноземні курси для підвищення європейського рівня знань, фестивалі та патріотичні збори.

На конференції запрошують представників освіти та молоді, представників діючих угруповань спорту та культури. Частіше за все, гостями стають керівники успішних молодих організацій, центрів розвитку. Все це підіймає рейтинг освітнього простору та дає змогу підтримувати інтереси молоді.

Також, бібліотека є чудовим місцем для налагодження комунікативного зв'язку між студентами, обміну знаннями, виставковою діяльністю. Проводяться в бібліохабі НАУ проходять виставки нових надходжень, тематичні виставки літератури, фотоконкурси, виставки малюнків, тощо (рис.5).

Одними з таких надходжень нещодавно була література з митної справи та міжнародного права, адже саме літератури цієї специфіки не вистачало в НТБ НАУ.

Студенти сприймаються як повноцінні партнери в отриманні інформації та з гідністю і безмежною повагою до них ставиться у бібліотеці.



Рис.5. 1 . Виставка нових надходжень літератури до НТБ НАУ.

Створений фоторепортаж ліквідує недостатню обізнаність студентської молоді в усіх можливих послугах науково-технічної бібліотеки НАУ, підвищить рівень зацікавленості у проведенні поза аудиторного дозвілля в читальних залах бібліотеки, внесе зміну навчальний процес під час використання новітньої техніки і технологій бібліотеки.

Якісні фотографії впливають на загальну картину фоторепортажу. Багато чого залежить від самого фотокореспондента, від його навичок, умінь, творчого погляду. Тому, ми б радили кожному майбутньому фоторепортеру обов'язково навідати курси з фотографії.

Висновки до розділу 2

Отже, перш ніж створювати композицію, потрібно уявити хоча б приблизно, як саме повинні виглядати фотографії, варто зрозуміти чітку структуру майбутнього фото. В дипломній роботі ми дотримувалась елементів фотокомпозиції. Ми обрали висоту точки зйомки на рівні зі своїми очима,

визначили, де знаходиться найнижча точка перспективи і верхня точка перспективи. Так як, наш фоторепортаж мав більше направлення в композиції інтер'єру, оформленні дизайну, ми використовували верхньо-бокове освітлення, яке дало змогу підкреслити контури архітектурних площин, стель,стелажів.

Зверхньо-боковим освітленням ми мали змогу використовувати у знімку не тільки один фрагмент, як головний об'єкт, а одразу декілька основнихфрагментів. Ретельно враховували пропорційність частин на зображенні та певних участків, щоб вони чудово підкреслили тональну перспективність, а не здавались утиснутими. Ми не підсвічували за допомогою допоміжного світла певні фрагменти, так як було гарне, природне освітлення. Але, на всяк випадок, краще взяти з собою допоміжну фототехніку з підсвічуванням та штатив для комфортного процесу зйомки. На час зйомки фоторепортажу в бібліотеці не було присутньо ні одного читача, тому ми мало багато вільного простору для відтворення атмосфери через авторську призму.

Ми обрали не постановочний фоторепортаж, в якому врахована дійсність такою, яка вона є насправді. Підробити результати було неможливо,адже будь-який активний читач цього освітнього простору неодмінно б помітив відмінність від реальності. Найбільше студенти любляють велику комп'ютерну залу, вона обладнана всім необхідним для отримання якісної інформації. Так як, бібліотека тісно співпрацює з різними спонсорами,багато техніки замінюється на більш оновлену та потужну.

Отже, більшість людей вважає, що молодь не ходить в бібліотеки, тому що будь-що можна знайти на просторах Інтернету, але це зовсім не так.Різниця між книгою та Інтернетом - кардинальна. В бібліотеці немає зайвого інформаційного шуму, неправдивої інформації, фейків. Кожний літературний доробок пройшов певну перевірку на інтелектуальне наповнення,перевірку на придатність до вільного використання. Наприклад,студенти з авіаційного факультету постійно відвідують книгозбірню, тому що саме тут заходяться рідкісні довідники та матеріали старих часів. Їх досить важко знайти в мережі

Інтернет, більшість з них задокументована на папері. Також, в бібліотеці діє створена нею консультуюча молодіжна рада допомоги, яка займається потребами студентської молоді. В її обов'язки входить: консультувати щодо інформаційних заходів, популяризувати бібліотечну діяльність, впроваджувати зміни щодо розвитку молодіжного простору, участь в технічних процесах бібліотеки, облаштування та ремонт приміщень, рекомендації щодо проведення потенційних заходів.

Фоторепортаж бібліотеки, як простору студентського дозвілля, дозволив нам реалізувати соціологічну ідею та сподіваємось, виховати свідомість в кожному відповідальному і небайдужому студентові.

Отже, виконуючи свою роботу, ми виокремили для себе головні та основні завдання, які ставили перед собою та досягли їх:

1. Ми засвоїли основні поняття, терміни і методики щодо жанру фоторепортаж.

2. Навчилися редагувати фото, відбирати найкращі.

3. Ознайомились з фототехнікою, навчилися нею користуватись, використовувати різні режими зйомки, оволоділи оптикою.

4. Зрозуміли основні поняття щодо створення композиції на фото.

5. Використали на практиці основи освітлення, відкрили для себе навички створення фотоматеріалів для будь-якого ЗМІ.

6. Ефективно використали теоретичні знання на практиці та зробили перші кроки в справжню зображувальну журналістику.

У роботі фоторепортера йому постійно потрібно шукати цікаві локації та не забувати про гарне освітлення, хоча оперативність не завжди гарантує нам гарні погодні умови, але в будь-якому випадку потрібно думати про якісні фотографії для своєї роботи та бути готовим до розвитку подій.

ВИСНОВКИ

Мистецтво фотографії в сучасному світі залишається одним із провідних етапів в фотожурналістиці та навчає нас відображати дійсність через об'єктив фотоапарата. В процесі створення фоторепортажу ми аналізували технологію, композиційні елементи та детально описувала кожний етап.

Свій досвід ми узагальнили методом практичної діяльності, освоєнням багатьох фоторепортерських прийомів на практиці. Фоторепортаж для сучасної фотожурналістики завжди залишиться одним із найкращих та провідних жанрів. Це досить важкий жанр, адже фоторепортер повинен зуміти передати ті почуття, ті емоції, які відчував головний герой. Щоб навчитись створювати незвичайний фоторепортаж, який зможе «зацепити за живе» потрібно не один рік невдалих спроб, виправлень більш досвідчених професіоналів та просто купу часу для розуміння всіх нюансів цієї кропіткої роботи.

Не варто забувати і про те, що фоторепортер в першу чергу має гідно спілкуватись з учасниками події, відчутти і пережити на собі їх емоції в цей момент. Створити в аудиторії довготривалий ефект приємного шоку від побаченого. Ми дійшли висновків, що вивчення особливостей створення і характеристик фоторепортажу є актуальним і сьогодні, тому що складові і сутність фоторепортажу трансформуються. Так, фоторепортаж стає поширеним у трепел - журналістиці, де особливу роль відіграє трепел - фотографія (подорожувальна фотографія), предметом якої є враження мандрівника і те, що він спостерігає в процесі подорожі.

Простежено особливості фотоконтенту в сучасній якісній пресі та перехід фотоілюстрацій друкованих періодичних видань до інтернету в електронних версіях. Також було визначено основні складники створення фоторепортажу і сучасної фотоілюстрації в друкованих періодичних виданнях. Зокрема, візуальний контент виконує не тільки декоративну функцію, а є частиною інформаційного і змістового наповнення видання. При цьому потрібно підбирати такий ілюстративний матеріал, який би надавав читачеві нову

інформацію і при цьому дотримуватися етичних норм фотожурналістики. Необхідно розміщувати фотографії таким чином, щоб не провокувати їх хибного сприйняття та витлумачення. При формуванні фотоконтенту у ЗМІ необхідно враховувати технологічні особливості видання чи мережі Інтернет (зокрема, гіпертекстуальність, інтерактивність, мультимедійність).

Якісний фоторепортаж – це насамперед історія, яку фотограф повинен уміти передати цікаво і яскраво. Така робота, виконана з дотриманням усіх вимог жанру, надовго залишає в пам'яті аудиторії знакові події, враження, емоції, переживання.

Створення фоторепортажу вимагає знання канону цього жанру й професійних аспектів знімання – знання законів фотосправи, принципів кадрування, особливостей композиції, фізичних властивостей світла тощо. Головне завдання фоторепортера – створити для читача об'єктивний образ події, в міру можливості показавши такі її моменти, які мало помітні або взагалі недоступні масовому глядачу.

У свою чергу, бібліотека НАУ виконала всі перед собою поставлені нагальні потреби молоді, такі як: проведення формальних і неформальних зустрічей, залучення студентів до участі в тематичних клубах, наукових профспілках, літніх професійних школах та забезпечення вільного, незалежного комунікативного зв'язку, залучення до професійної діяльності художніх відділів культури та освіти, залучення молодого покоління до відвідування майстер-класів та курсів з відомими особистостями, оснащення головних залів необхідною технічною складовою, поповнення книжкових фондів сучасною літературою, наголошення на створенні відділів медіа грамотності, допомога в створенні умов інформаційної підтримки та у профорієнтації сучасної молоді, здійснила популяризацію інформаційних послуг та удосконалення рівня задоволення користування інформаційними джерелами, залучення досвідчених фахівців в проведенні літературних заходів, флешмобів, фотоконкурсів, допомога у самовизначенні відповідних цілей для розвитку, оновлення освітньої програми та просування професійних цілей кожного, задовольнити

потреби користувачів в електронному режимі, наприклад, під час дистанційного режиму, розширити оперативність в наданні інформації через електронні ресурси та дати можливість вільного користування в необмеженій, прозорій, зручній кількості.

Мультимедійність – запорука проєкту. За допомогою серії фото, ми висвітлили проблему певної байдужості молодого покоління до відвідування бібліотеки НАУ через необізнаність з сучасним станом її діяльності, а саме: проведення майстер-класів та курсів з відомими особистостями; оснащення головних залів необхідною технічною складовою; поповнення книжкових фондів сучасною різноманітною літературою; збереженням старовинних джерел інформації тощо.

Через потік візуалізації простору та об'єктів бібліотеки НАУ ми наголосили на унікальності методики проведення різноманітних заходів та запропонували фоторепортаж як засіб для заохочування студентської молоді активно брати участь у співпраці з бібліотекою.

Матеріали і результати дипломної роботи можуть використовуватися для привернення уваги нових читачів та впливати на зацікавленість молоді у проведенні дозвілля у бібліотеці.

Всі фотоматеріали, здійснені під час роботи над дипломною роботою, будуть використані в публічних місцях та опубліковані на офіційній сторінці медіа бібліотеки Національного авіаційного університету.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Аньес, Ів. Підручник із журналістики [Текст] : пишемо для газет / Ів. Аньес ; пер. з фр. Андрія Андрусяка. – К. : Києво-Могилянська академія, 2013. – 542 с.
2. Балаклицький М. Зображальна журналістика: навч.-метод. посіб. / М. Балаклицький. Харків, 2019. 84 с.
3. Бальтерманц І. Специфіка содержания и формы фотожурналистики [Электронный ресурс] / И. Бальтерманц. Режим доступа: <http://constitutions.ru/?p=1854>.
4. Березин В.М. Фотожурналистика. – М.: ХОРС-2, 2004. – 239 с.
5. Вартанов А. Мистецтво фотографії // Види мистецтва в соціалістичній художній культурі. М., 1984. С. 208.
6. Головка Б. Искусство пресс-фотографии: Очерки истории, теории и практики / Б. Головка. – М. : МВПС, 1990. – 134 с.
7. Горевалов С. Фотожурналистика в системі засобів масової комунікації: єдність слова і зображення: навчальний посібник / Горевалов С., Зикун Н., Стародуб С. – К. : Київський міжнародний університет, 2010. – 296 с.
8. Здоровега В. Й. Теорія і методика журналістської творчості / Володимир Здоровега. – Львів: ПАІС, 2004. – 268 с.
9. Зонтаг С. Про фотографію / С. Зонтаг. К.: Основи, 2002. 189 с.
10. Іванов В. Основні теорії масової комунікації і журналістики : навч. посіб. / В. Іванов ; за наук. ред. В. В. Різуна. — Київ : Центр Вільної Преси, 2010. — 258 с.
11. Іванов В.Ф. Техніка оформлення газети: Курс лекцій. К., Товариство «Знання», КОО, 2000. 222 с.
12. Іванюха Т. Функції фотоілюстрації у сучасних молодіжних виданнях / Т. Іванюха, М. Тупіков // Молодий вчений. 2016. № 12 (39). С. 190–192.

13. Іващук А.А. Жанрові трансформації фотожурналістики. Модернізація та наукові дослідження: інтеграція науки та практики. – Херсон: Видавництво «Молодий вчений», 2020. – С.68-71
14. Картье - Брессон А. Воображаемая реальность. Эссе / А. Картье-Брессон. — М. : Лимбус-Пресс, 2013. — 128 с.
15. Колосов А. Новый взгляд на жанры фотожурналистики / А. Колосов // RELGA. 2007. № 8. С. 13–23.
16. Коротков А.В. Фотожурналистика. Введение в специальность. – М.: Юнити, 2005. – 463 с.
17. Ланський Є., Сичов В. Вчись фотографувати. — К. 1972, С. 192-214, 236-266.
18. Лыженков А.Е. Практическая фотожурналистика / А.Е. Лыженков. — [Б.и.], 2010. — 56 с
19. Максимович М. Дослідження фотожурналістики / М. Максимович // Телевізійна й радіожурналістика. Львів, 2012. Вип. 11. С. 40–45.
20. Микулин В.П. 25 уроков фотографии — М., 1978 — С. 87-103
21. Підгурний І.С. Сучасні тенденції розвитку технології фотографії Вісник ХДАДМ. 2015. № 7.
22. Свитич Л.Г. Введение в специальность. Профессия: журналист. 2-е издание. – М.: Альпина Бизнес, 2004. – 516 с.
23. Учеб. для студентов вузов [Под ред. А. Бриггза, П. Кобле]. М.: Искусство, 2005. – 522 с.
24. Холод О. М. Методологія досліджень соціальних комунікацій : навч. посіб. / О. М. Холод. — Київ : КиМУ, 2013. — 294 с.
24. Холод О. М. Специфіка тлумачення терміна «соціальні комунікації» / О. М. Холод / Журналістика в парі та пар у журналістиці / упоряд.: В. Ф. Іванов, О. С. Дудко. — Київ : Грамота, 2010. — С. 278–279.
25. Черняков Б.І. Основи зображальної журналістики: Програма курсу // Журналістика і перебудова: Програми спецкурсів і спецсемінарів для студентів

факультету журналістики / Київ. ун-т ім. Т.Г. Шевченка. Ф-т журналістики. - К., 1989. - С.25-32.

26.Черняков Б.И. Фотография в системе изобразительной журналистики / Фотография в прессе: Проблемы истории, теории и фотожурналистского мастерства. - К., 1989. - Ч.1. - С.8-10.

27.Черняков Б.И. Эффективность фотожурналистики / Советская журналистика на путях перестройки. - К.: Выща школа. Изд-во при КГУ, 1988. - С.131-142, 190-191.

28.Черняков Б. Зображальна журналістика як предмет і як об'єкт журналістичного дослідження / Б. Черняков. – К.: Центр вільної преси, 1998. – 78 с.

29.Чекштуріна В. М. Еволюція графічних засобів символічної комунікації / В. М. Чекштуріна // Вісн. Кн. палати. — 2015. — № 2. — С. 44–47.

30.Черняков Б. І. Зображальна журналістика як предмет і як об'єкт журналістичного дослідження : монографія / Б. І. Черняков. — Київ : Центр вільної преси, 1998. — 79 с.

31.Черняков Б. Феноменологічні властивості зображення як категорії культури та журналістичного мистецтва // Наукові записки Інституту журналістики. — 2005. — Т. 20. — С. 132—139.

32.Шаповал Юрій. Фотожурналістика : навчальний посібник. Рівне : Видавництво Міжнародного економіко-гуманітарного університету ім. Степана Дем'янчука, 2007 . 75 с.

33.Шевченко В. Е. Особливості застосування та функціональність зображальної мови медіа //Форми візуалізації в сучасному журналі : монографія / В. Шевченко ; Київ. нац. ун-т ім. Т. Шевченка. – К. : Паливода А. В., 2013. – С. 12 – 18 .

ДОДАТКИ ФОТОРЕПОРТАЖ

Додаток А



Головний корпус науково-технічної бібліотеки НАУ. Фото розроблене автором.

Науково - технічна бібліотека Національного авіаційного університету є однією з найбільших бібліотек ВНЗ м. Києва та найбільшою в галузі цивільної авіації. Її фонди налічують біля двох мільйонів видань з різних галузей культури, освіти та науки.

Додаток Б



Інтерактивні дошки, які працюють в комплексі з комп'ютером та проектором. Фото розроблене автором

На першому поверсі бібліотеки для розвитку дозвілля студентської молоді викладачі підійшли з особливою увагою, таким чином було запроваджено проведення практичних занять, лекцій та семінарів за допомогою інтерактивних дощок. Її розташували в читальному залі так, щоб не заважало сонячне світло і ніщо не знаходилося між проектором і дошкою.

Додаток В



Реєстраційно-інформаційний відділ для студентів. Фото взяте з офіційної сторінки НБТ НАУ

Проходячи повз читацької зали , ми можемо звернути свою увагу на оновлений реєстраційно-інформаційний відділ для студентів.

У цьому відділі працюють два головних бібліографа, які допомагають студентам проведенні консультацій, у складанні рекомендаційних списків літератури на допомогу науково-виховному процесу і науково-дослідній роботі.

Додаток Г



Науково-технічна бібліотека НАУ (НТБ НАУ)

9 лют. 2022 р. · 🌐

⋮

На період карантину бібліотека розширює свої послуги, якими ви можете скористатися дистанційно. Щоб отримати оперативну (швидку) відповідь на запитання про ресурси та послуги Бібліотеки, скористайтеся сервісом «Бібліографічна довідка» на сайті або надішліть листа на e-mail metodist@nau.edu.ua. Завдяки сервісу «Бібліографічна довідка» студенти можуть швидко отримати на власний комп'ютер списки літератури із зазначеної тематики з фонду НТБ НАУ.

SEARCH.GOOGLE.COM

Naukovo-Tekhnichna Biblioteka Nau on Google

На період карантину бібліотека розширює свої п...

 6

 6





Публікація на офіційному сайті НТБ НАУ про удосконалений сервіс під час дистанційної роботи бібліотеки. Публікація взята з офіційної сторінки НТБ НАУ.

Ми поцікавились, як саме проходив реєстраційно-довідковий процес в умовах карантину. Хочемо відмітити те, що під час карантину бібліотекарі НТБ НАУ пропонували своїм користувачам онлайн реєстрацію, віртуальні книжкові виставки, рекомендаційні списки літератури.

Додаток Г



Літературний фонд НТБ НАУ, зібрано близько 2 млн. примірників літератури з різної галузі. Фото розроблене автором

Пройшовши реєстраційний відділ, нас запрошують до основного фонду колекції літературних творів. Тут зібрані кращі взірці світового мистецтва.

Фонд включає майже 15 тисяч вітчизняних і зарубіжних монографій, фахових періодичних видань, матеріалів наукових і науково-практичних конференцій, навчальних посібників, методичних документів, різноманітних звітів про наукову – дослідницьку роботу та бібліографічну діяльність книгозбірні.

Також, в бібліотеці діє акція «Подаруй бібліотеці книгу» та стань частинкою освітнього та духовного розвитку.

Додаток 3



Святкування студентами народного свята «День Андрія». Фото взято з офіційної сторінки НТБ НАУ

Студенти мають змогу не тільки отримувати бібліотечні послуги та відвідувати читацькі зали з літературними фондами, а й долучатися до святкування різних свят. Небайдужі і сумлінні студенти постійно долучаються до різноманітних акцій, святкувань, конференцій та майстер-класів.

Дирекція НТБ НАУ постійно організовує низку заходів з приводу свят, відкриває простір ініціативним та креативним студентам для створення сучасного студентського простору, який потрібен для командної та колективної роботи.

Додаток Д



Актова зала для проведення конференцій і майстер-класів, оснащена всім необхідним для отримання якісних знань. Фото розроблено автором

Святкування свят та залучення студентів до участі в івентах досить позитивно впливає на загальний освітній процес. Але, не потрібно забувати про те, що бібліотека – це в першу чергу джерело для отримання знань.

В просторій актовій залі пріоритетним напрямком є підвищення якості та інтересу до інформаційних ресурсів, вона оснащена сучасною технікою та комфортними меблями. Усе це стає запорукою адаптації до інтересів читацької аудиторії.

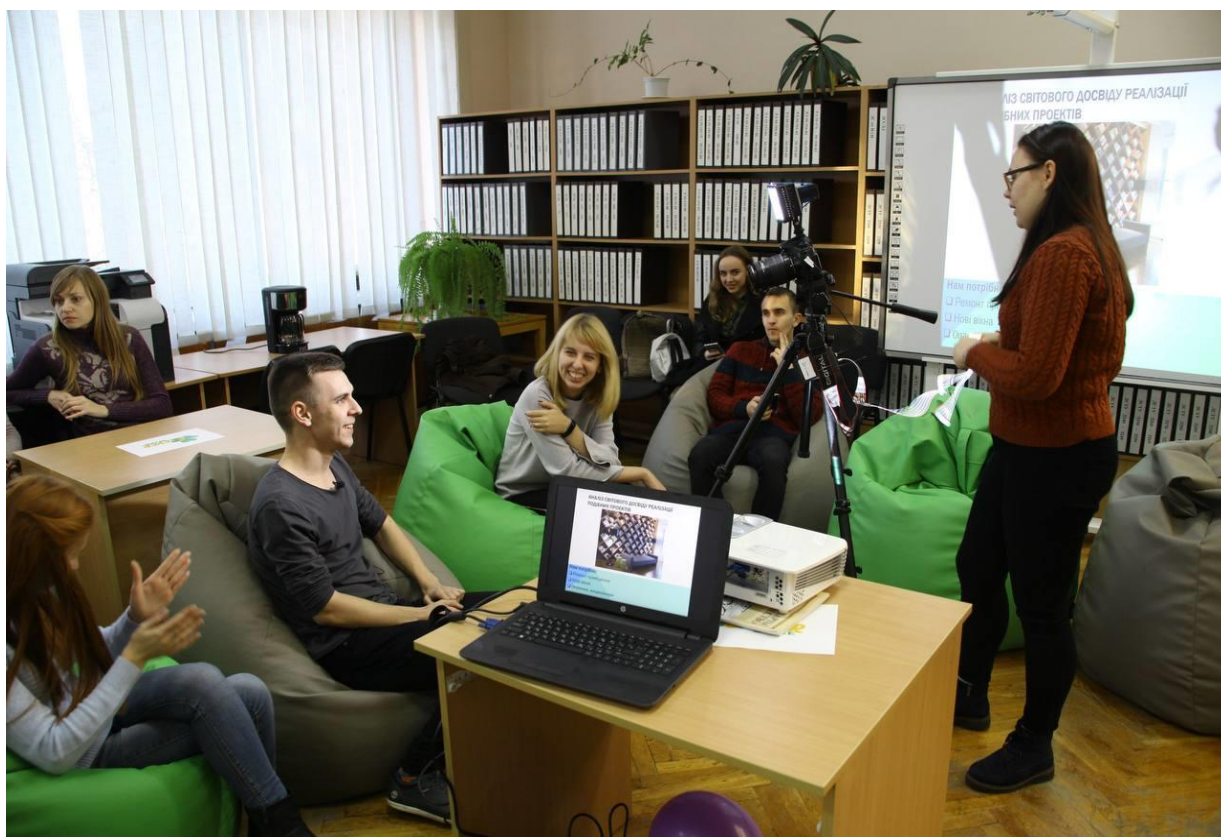
Додаток Е



Молодіжний, розважальний простір для студентів на другому поверсі в НТБ НАУ. Фото розроблено автором

На другому поверсі НТБ НАУ відкритий майданчик для неформальної освіти і самореалізації молоді, комунікації, генерації та реалізації проєктів, розвитку творчого потенціалу та культурного відпочинку.

Додаток Є



Процес роботи студентської молоді в молодіжному просторі CleverSpace.

Фото взяте з офіційної сторінки НТБ НАУ

На відкриття молодіжного простору були запрошені представники органів влади, колеги і, звичайно, лідери молодіжних організацій, активна та творча молодь. До послуг відвідувачів тут майже все – комфортні умови, виставкова площа, проектор, комп’ютер, екран, фліпчарт та чай.

Також, молодіжний простір поділився з нами тим, що на наступний рік вони планують залучити спонсорів і меценатів на додаткове технічне оснащення.

Додаток Ж



Проведення майстер-класу від сертифікованого коуча та туристичного оператора організації FirstCamp. Фото взяте з офіційної сторінки НТБ НАУ

Для студентів створюються не тільки молодіжні центри в НТБ НАУ, а й постійно проводяться майстер-класи з відомими коучами, викладачами, бізнес-тренерами, письменниками.

Додаток 3



Виставка творчих робіт талановитих студентів, присвячена виховному заходу в НТБ НАУ до Дня козацтва. Фото взяте з офіц. сторінки НТБ НАУ

В стінах НТБ НАУ постійно здійснюється формування інтересу до історичного минулого українського народу. Метою проведенням виставок є сформувати у молодого покоління почуття особистої відповідальності за долю держави, готовність стати на захист державних інтересів, виховувати глибинну повагу до своєї історії.

Це може слугувати чудовою нагодою для популяризації образотворчого мистецтва в стінах НТБ НАУ, підвищенню ефективності використання ресурсів відділу бібліотеки та підтвердження статусу бібліотеки як привабливого місця для дозвілля.

Також, НТБ НАУ планує сприяти розвитку театрального мистецтва. Проведення театральних постановок сприяє покращенню асортименту та якості бібліотечних послуг з питань мистецтва, розвитку читацької культури .

Додаток И

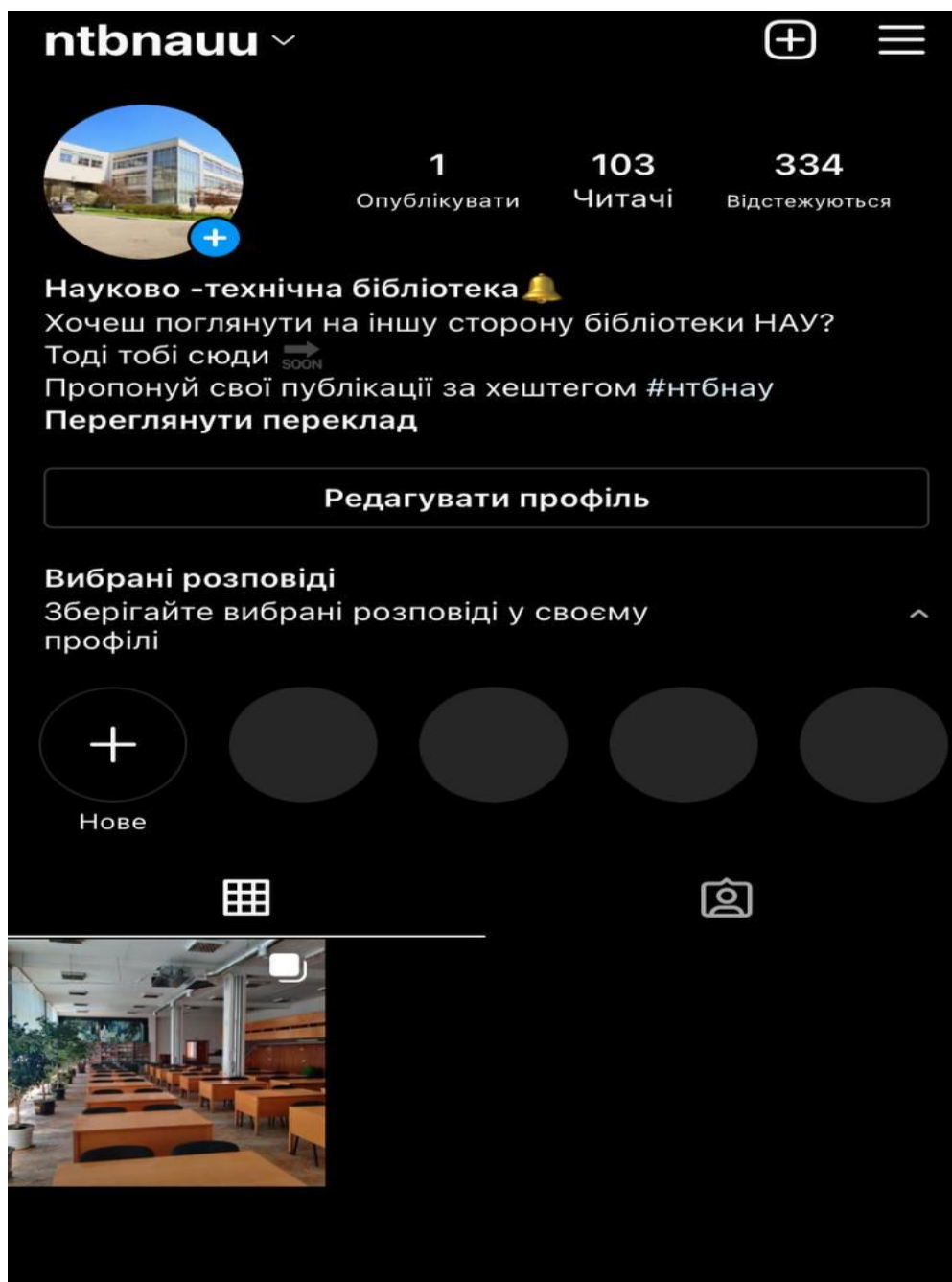


Курси з іноземних мов в літературному відділі НТБ НАУ. Фото взяте з офіційної сторінки НТБ НАУ

Бібліотека сумлінно зацікавлена в тому, щоб досягти максимальної ефективності в програмі вивчення іноземних мов студентами.

Тому,була створена команда з іноземних студентів, які допомагають українським студентам у кращому засвоєнню мови. Комплексний підхід у навчанні дозволяє домогтися високих та ефективних результатів.

Додаток І



Власно створена платформа для публікацій НТБ НАУ в Instagram.

Розроблено автором

Хочу наголосити на тому, що мною була створена платформа для публікацій НТБ НАУ. На мою думку, візуалізація предметів або подій для користувачів має колосальний вплив на свідомість, кожний бажаючий може доповнити стрічку новиною та опублікувати результати цікавого заходу, проведеного в стінах НТБ НАУ.

Додаток 2

1.Посилання на опитування. Ознайомлення з бланком питань
<https://forms.gle/5yM3Uc2Gvvvr8fuq6>

2. Посилання на соцмережі офіційних сторінок НТБ НАУ

2.1 <https://www.instagram.com/ntbnau/> - Instagram

2.2<https://mobile.twitter.com/ntbnau> - Twitter

2.3https://m.facebook.com/NTBNAU/?locale2=uk_UA - Facebook

3.Посилання на офіційну сторінку молодіжного простору в НТБ НАУCleverSpace

<https://m.facebook.com/nauspace/>

4.Посилання на створену платформу НТБ НАУ

<https://instagram.com/ntbnauu?igshid=YmMyMTA2M2Y=>